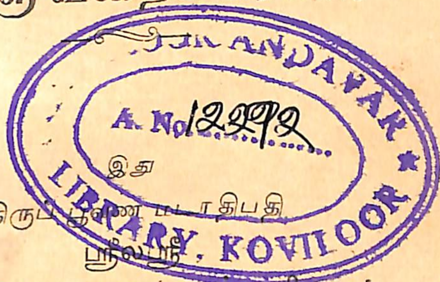
ஓம் தத் சத்.

பரப் பிரஹ்மணே நம:

இறும் பூதூர்

ஸ்ரீ தத்துவ ராய சுவாமிகள் அருளிச் செய்த

அஞ்ஞ வதைப் பரணி.

இது

திருப்பூவண மடாதிபதி

ஸ்ரீலஸ்ரீ

காசிகாநந்த ஞாநாசார்ய ஸ்வாமிகளால்

பரிசோதித்துப் பதிப்பிக்கப் பெற்றது.

மீநலோசநி பிரஸ், மதுரை.

1939.

சூசிப் பத்திரம்

அஞ்ஞ வதைப் பரணி.

1. கடவுள் வணக்கம்.

படைப்பானும் வியன்ஞாலங் காக்கு மாழிப்-
படையானும் படைத்தளிக்கப் பட்ட வெல்லாந்,
துடைப்பானுஞ் சுருதிகளுந் தொழுது போற்று
ஞ்-சொருபாநந் தச்சுட ரைத் தொழுதல் செய்வாம்

அழிந்துபிறந் துழல்வதுவே தொழிலா யா
னின்-றழியாம லெழுந்தருளி யமையா வின்பம்,
பொழிந்தபெருங் கருணைமுகி லுளு நாளும்-பூத
லத்தின் றுயர்தீரப் பொழிக வென்றே. 2

தலைபலவாய்ப் பெயர்பலவா நதிக ளெல்
லாஞ்-சாகரத்தி னொருநீராந் தன்மை போலப்,
பலபலவாய்ச் சொல்லுநெறி யெல்லாஞ் சொல்
லப் - பட்டவொரு பொருளினையாம் பணிதல்
செய்வாம். 3

அழியாத வீடென்னும் பழைய வூர்கண்-
டறியாதா ரதுகாண வேண்டி யாறு, வழியாகுஞ்
சமயங்கள் கொண்டு தம்மில் - வழக்குப்பே சுஞ்ச
ழக்கு மாழ்க வென்றே. 4

ஈருகி யாதி முதலாயி ரண்டு வகையாகி
மூன்று வடிவா - யெழுதாத வேத மொருநாலு
பூத மிவைதானெ ரைந்து சுவைதா, ஞருகி
யோது மிசையேழு மான திசையெட்டு மாகி
யெவையு - மாகாம லாகுஞ்சொ ரூபங்க லந்த
வருளான வாறு மொழிவாம். 5

ஓர்வொன்றி லேனெர் பொருளாக நல்கி
யிருபாத மூன்று குணநான் - குள்ளிந்தி யங்க
ளூறுகோச மைந்தொ டறுபாவ நாதி யுணர்கா,
லேர்பொன்றி லாத பவமேழ றுத்து வடிவான
வெட்டு முடையா - னெழிலாரு ஞான மயமாக
வாழு மியனுளும் வாழ்க வெனவே. 6

சினமான மாயை யினமான மாசு-செறியாம
னூறி யறிவாகவே, மனமான தீய பகைவீய
மோதி - வருஞான யானை வலிபாடுவாம். 7

ஒழியாம லீச னெளியாகி மேவ-வுணராமன்
மூடு மொருமாயையால், விழியாத லோக ரழியாத
ஞான-விழிமேவ லான வழிமேவவே. 8

இறைவாழி நாத னருள்வாழி தாளி-னிசை
வாழி யாளு மியல்வாழியே, மறைவாழி மோன
மொழிவாழி யாறு-வழிவாழி ஞான விழிவாழியே.

தறுகண்வினை வழிசரிய வருதலைவன் வாழியே-
தனதுசா ணெனதுதலை தரவலவன் வாழியே,
யுறுகணற வுணர்வுவிழி யுதவுமவன் வாழியே[யே.
புணர்வறமெய் நிகழவரு ளொழிவில்பான் வாழி

நினைவயர்வு கெடநிகழு நிகரிலவன் வாழியே-
நிரதிசய சுகவடிவி னிலைசெய்பான் வாழியே,
யெனையழிய வரும்விழியி னிசையுமவன் வாழியே
யினிமைதரு சரணபத மருளுமிறை வாழியே. 11

---

2. கடை திறப்பு.

தனிநாடியர் பொருளோடுறு தலைநாடியர்
*நிலைபேர், துனிநாடிய ரலைதீர்வதொர் துறை
நாடியர் திறமின். 1

மறைநாடியர் மறுநாடியர் மதியால்வரு
சமயத், துறைநாடிய ரிறைதாளிணை தொழ
நாடியர் திறமின். 2

அருவ மன்றியவ குருவ மன்றியவ-ரடைய
வன்றியவ ருடையசீ, ருருவ மொன்றுபட
வுடைய நெஞ்சடைய - வுருத கின்றவர்க டிற
மினே. 3

புனலினமி ழாது ககநமிசை யூதை-புகுத
வசை யாத பொருளதா, யனலினெரி யாது
படையினழி யாத-வறிவையறி வார்க டிறமினே.

ஐய மொன்றுமற வந்த கோனடியி-னன்
பொ டொன்றியக மின்புற, மைய ழிந்திட
மலர்ந்தி லங்குவிழி-மல்கு வீர்கள்கடை திறமினே.

---

* நிலைபோ - என்றும் பாடம்.

பாரு மெறிவளியும் நீரு மெரியும்வெளி-
பாநு மதியுமிய மானுநே, ரோரு மளவினுணர்
வாக வொருமொழியி-னோது மவர்கள்கடை திற
மினே. 6

கருகு கலியன்வலி தொலைய வுலகின்வரு-
கருணை மலையினருள் பரவியே, பெருக மதிச
யமொ டுருகி யருவிசொரி-பெரிய விழியினவர்
திறமினே. 7

உளவலி முநிவர்க ளொழியவா-ருயிர்விட
விழிகொள வருகிவீ, ழளவினி னொருதிரு மொழி
யதா-மமிர்தருள் பவர்கடை திறமினே. 8

கனவினு மமரர்கள் பெறலறக்-கலியுக மிதி
லொரு நினைவறத், தனையருள் செயவிறை நினை
வறத்-தமைநினை பவர்கடை திறமினே. 9

வளைதரு வினைகழல் வுறவரு ளிறையடி-
மருவுதொ ருளமுடல் புளகம தெறியவு-
மலர்தரு குவளைக ளருவிகள் சொரியவு-
மறிகட லொலியென வலறியு முலறியு,

மளைதரு புலனவை மடிதர மநமிற-
வறிவெழு மதுவற மருவிய வெளியினி-
னழிதர வொழிவற மிகுவிழி நிகழ்தரு-
மமிர்தது பருகிடு மவர்கடை திறமினோ. 10

சிதையு மெனவுடன் முதல்வரு பொருள்களுந்-
திரியு மெனவுயர் பதமுறு வினைகளுஞ்-
சிலுக தெனவலை யலைவரு சமயமுந்-
தெளிவு தரவிவை முழுதையு நழுவிநின்,
நிதைய மலர்செய வுருகிநம் மிறைவர்தந்-
திடுமடி யிணைமலர் முடிமிசை யணியவந்-
திழிவு கழிவித மகமறு மமிர்தமுண்-
டெமது சுகவடி வெனுமவர் திறமினோ. 11

மருவு குணமொடு மலமது கழியவு-
மலரு மிருவினை மயலது பறியவு-
மகிழ்வு மடிவற வொருபொறை யணையவு-
மநனு நினைவரு மிடமது நினையவு,
மருவ வுருவன தடிதலை யமரவு-
மயர்வு நினைவறு மறிவது நிகழவு-

மடைய வொழிவுறு மதனிலை திதிபெறு-
மமிர்து பருகிடு மவர்கடை திறமினோ. 12

உலகம நித்தமெனு வுணர்வது நித்தமெனு-
வுருவரு வற்றவரோ ருருவு தனைக்கொடுநுங்,
கலகம நத்திடையே யிலகமு தற்பகருங்-
கலைகளை விட்டெறிவீர் கடைதிற மின்றிறமின்.

ஓதல றக்கணியா வொப்பில்ப ரம்பொருளே-
யொருவடி வாகியெழுந் தருளுத லுன்னுதொறுங்
காதன்மி குத்துவரக் கண்பனி கொண்டுவரக்-
கரையழி யன்புடையீர் கடைதிற மின்றிறமின்.

ஆவியி னுக்குயிரா மாரண னேருருவா-யவனி
யில் வந்தருளும் பவநிவி ரைந்துதொழா, வோவிய
மொத்திடநின் றுரையுணர் வொன்றொழியா-
தும்மையொ ழிந்திடவே வொழிவறு வீர்திறமின்.

பொருளையே கருதிவெம் புலன்வழிச் செல்
லுமென்-புன்மையே கண்டுவந் திம்மையே யருள்
பெருங், கருணையே யுடையவன் கழனினைந்
திடுதொறுங்-கரையழிந் துளநெகுங் காதலீர் திற
மினோ. 16

நம்மையா ளுடையநா யகனையே நனவிலுங்-
கனவிலு நவிலுமா றன்றிவே றொன்றுநஞ்,
செம்மையா னதுதெரிந் திடுதல்கண் டிலமெனத்-
தெரியுமா றவினீர் கடைதிறந் திறமினோ. 17

விழியாலுல கழியாவெறு முணர்வாய்விடும்
வகையா, லொழியாவமிர் துண்பீரும துயர்பொற்
கடை திறமின். 18

அளவு கண்டிட வரிய பங்கய நயநம் வந்தும
தாவியைக், களவு கொண்டிட வுருத கின்றவர்
கநக நன்கடை திறமினோ. 19

அழுந்த வாகமி ரண்டு மொன்றுற வழிவி
லாவொளு தழுவிமுன், பிழந்த நாளெனி னைந்து
போதவி ரங்கு வீர்கடை திறமினோ. 20

ஒழித்தே யுள்ள முணர்வடைய வொழியா
வொருவன் வருமளவும், விழித்தே யுறங்கும்
விளங்கிழையீர் மேவுங் கபாடந் திறமினோ. 21

உருநாம மொன்றுமிலா வொளிகருணை
காரனென்னுந், திருநாமம் பெறவந்த திறம்பாடத்
திறமினோ. 22

தரணியில் வந்த பெருமானார் தாளிணை சூடி
யஞ்ஞவதைப், பரணியை யின்றென் வாயாரப்
பாடக்க பாடந்தி றமினோ. 23

---

3. காடு.

குறியுறு வறிவுதா னிறைவிதன் கோலமே-
குறுகுவா ருளமெலா மவள்பெருங் கோயிலே,
யறிஞர்வா ழிடமலா தழனெடுங் கானமே-
யறிவிலா வவையெலா மடையவும் பேய்களே. 1

மறையெலா மறைவதா கியபராஞ் சோதியோர்-
வடிவதா யருளுமிப் பொருளொனுந் தேசுதா,
னுனிறவதா மகமுறு தலமரும் பேயெலா-
மூழல்வதா முலகமா மொருபுறங் கூறுவாம். 2

கல்லுங் கயவோர் மநமே யவர்தங்-கண்ணே
மரமு மவர்தண் மையறச், சொல்லு முறையே
சுடுதீ யிடர்சேர்-சூழு வளிமற் றவர்தந் தொழிலே.

செயிரைச் சுடவல் லவர்தம் மளவுஞ்-செயிர்
செய் பவர்சேர் வுறதீ வநமீ, துயிரைச் சுடவல்

லதுவெவ் வழலோ-வோரா விவர்த மூரையன்
றியுமே. 4

வெருவ வெரிசொரியும் விழியுமழல் பொழியுமால்-
வெகுளி யெரிவிரவி மிகமிகவு மெரியுமா,
லருவ வுயிருமிற வெரியுமன லதனில்வே-
றனலு மிலதகில வுலகதனி னழலதே. 5

தருவர் தருவதில ரெனநினையு மநமொடே-
தமது தலைமைகெட வவரவர்கள் கடையிலே,
யொருவர் தருமுணவு கருதியுழல் பவையில்வே-
றழலு ஞமலிகளு முளவுமல வுணரிலே. 6

அணிகொ ளும்பர் தருவுநே ருருகர் பிண்டி
மாமுநேர், கணிக பங்க ராசுநேர் கடிய கான
மதனிலே. 7

நீளத்திற் சோலையா நெடுந்தா பத்தா-
னிழலெனவந் தடைந்தவர்க்கு நெருப்பே யாகி,
வாளொத்த முட்சரித்து வறிதே காய்க்கும்-
வன்பாகுங் கருவேலை வளர்க்குங் கானம். 8

ஆராத வருந்துதலும் புணர்ப்பு மாகு-
மாயாமல் வருந்தோற்ற மம்பென் றேடிப்,
பேராசை மான்செல்லச் செல்லப் போகும்-
பேய்த்தேரே யெம்மருங்கும் பெருகுங் கானம். 9

செத்தபிண் மிடுகாடு சுடுகா டென்று-
செப்புவர்க ளறியாதார் சிலர்தன் னெஞ்சத்,
தொத்ததுதா மூணாதுண் டுடுத்து வாழு-
முயிரோடும் பிணம்பயில்கா டொழிய விட்டே. 10

அறங்காட்டி யிருசெவிமீ தழற்காட்டி னூற்
போலு மலகை வாழும், புறங்காட்டிற் கொப்பது
மிப் புறங்காடே வேறுண்டோ புறம்பு கூற. 11

வெய்யமற மறப்பெருத்த விடயமெனி னெப்
பொழுதும் வெறுத்து மெய்யை, யையமறத் துறந்
தவர்க ளருவருத்த திதுசுடுகா டாகை யன்றே.

தின்றாலுஞ் சிலரரிந்து தீற்றி னாலுந்-தீமை
யுறத் தீக்குள்ளே தள்ளி னாலுங், கொன்றாலு
மஞ்சாதார் தங்க ணெஞ்சிற்-குலைதுலைந்த திக்
காடு கொடிதா யன்றே. 13

கரையற்ற நீராருங் கனன்றெழுவ திக்காட்-
டின் கடுமை யன்றோ, புரையற்ற பெரியோர்கள்
போயகல்வ திவ்வெம்மை பொருமை யன்றோ. 14

மேலாய வானோரும் விண்டிருப்ப துடம்
புற்ற வெம்மை யன்றோ, மாலாரும் பாலாழி
வைகுவது மிவ்வழலை மாற்ற வன்றோ. 15

இன்னமுநான் வேறசில வியம்புவதெ னிவ்
வுலக மெல்லா மீன்று, னன்னமுமாய்ப் பறந்தது
மிவ் வாரணியத் துறுவெம்மை யாற்ற வன்றோ.

ஓத வரியவெரி கான மிதிலொருவ-ருடு வா
னினைய லாஃதோ, போத வருவனினை யாத வவரை
யடு-பூத கணமணவி மோதுமே. 17

4. பேய்.

ஏத மளவுதெரி யாத கொடியவர-மேவும்
வகைமருவு பேயரோ, பேத மளவுதெரி யாது
பெரிதறிவு-பேசு மலகைசில பேசுவாம். 1

ஒன்றென்று நின்றசில பலவென்று நின்றசில-
வுபயத்து நின்ற சிலவே,
யன்றென்று நின்றதனை யாமென்று சொல்லியுட-
னலகிட்டு விட்ட சிலபேய். 2

இலதென்று நின்றசில வுளதென்று நின்றசில-
விறைதன்னை நெஞ்சி னுணரும்,
வலதின்றி மங்குமல வுடறங்கு கின்றதவ-
வடிவங்கள் கொண்ட சிலபேய். 3

தண்டைப்பி டித்தசில சிகையைத்த. ரித்தசில-
சடையைப்ப ரித்த சிலவே,
முண்டித்து விட்டசில முடியைப்ப றித்தசில-
முசுவிற்பொ றுத்த சிலபேய். 4

அலைகெட்டி ராதுபல தலைகெட்ட நூல்பழகி-
யதுமுக்ய மாக மிகவே,
கலைகற்ற பேய்களொடு சிலுகிட்டு லாவுவன-
கரையற்ற பேய்க ளுளவே. 5

வறிய வானவு வைபல கேட்பன-
மாண்டு மீண்டினி வாராவ ழியினைச்,
செறிய லானபொ ருள்கடெ ரிந்துரை-
செய்யு மெல்லைசெ விடுக ளாவன. 6

வம்பு கூறிலு டம்பெ லாம்வெறும்-
வாய்க ளாகிவ டித்தற்கு வல்லன,
வும்பர் கோனடித் தாமரை போற்றியென்-
றுரைக்க வென்னில்வெற் றூமைக ளாவன.

பொய்ம்மை யாகிமெய் போலவி ளங்கிய-
பொருடெ ரிக்கினற் புற்புதக் கண்ணின,
மெய்ம்மை யானபொ ருளையு ளத்தினில்-
மீண்டு பார்க்கில்வெ றுங்குரு டாவன. 8

பருகு ளத்தமிர் தம்பொழி நூல்களைப்-
பக்க மோதிப்ப ழித்துக்க ழிப்பன,
திருகு ளத்தொடு தர்க்கங்க ளேயுரை-
செய்யு நூல்கற்றுத் தெற்றர்க ளாவன. 9

ஆவ தொன்றிலை யாயினுந் தன்னைமே-
லாக வுன்னிய றக்கடை யாவன,
பாவ கத்தொன்றி லாதமை காட்டல்போற்-
படப டத்துத்தன் பாழ்வாய்தி றப்பன. 10

ஆறு ஞானமு டையார்பி ணக்கற-
வாறு ஞானநெ றியென்ற றிந்தவர்,

கூறு ஞானக்க ரும்புகொள் ளாதுபோய்க்-
குருடர் சொன்னசொற் கோதுகொண் டாடுவ.

உண்ண லானவி டங்தொறு மற்றவர்க்-
குற்ற நட்டவர் போலுற வாடுவ,
கண்ண னார்சில ராயினுங் கைப்பொரு-
ளில்லை யாகிற்க ழலக்க ழல்வன. 12

கண்ட மட்டினி துவன்றி வேறொன்றுங்-
கண்டி லோங்கதி யென்னுங்க ருத்தினாற்,
பிண்ட மிட்டவர் தம்பிற கேளுஞ்ஞை-
பிஞ்ஞை யென்றுபி தற்றித்தி ரிவன. 13

வயிறு சாணும்வ ளர்த்தற்பொ ருட்டந்த-
வாணுஞ் சென்றுவ ரக்காலு டையன,
கயிறுங் கம்பையு மேடும்பி றர்க்கொரு-
காட்சி போல்வரும் புத்தகக் கையன. 14

சவலைச் சாகர மாகிய சமயத் தேரிலை யாவன- தனைமெய்ப் பாலுண ராதன தறுவைத் தானென நாடுவ, கவலைக் காகர மாவன கடை-

கட் கேநட மாடுவ- கலைவிற் றேயுண வாவண 15
கருவிப் பேய்பல கோடியே.

அடைகட் டாவுக கோடிக ளளவிற் காமச
னாதியை- யமைவற் றேநிலை யாமையு மறைவுற்
றேயறி யாதன, சடைகட் டாமழி யாவுட
னலைகட் டாநினை யாவொரு-தமைமெய்ப் பாலுண 16
ராதன சமயப் பேய்பல கோடியே.

உழலத் தானிளை யாதன வுணவிற் காவன
தேடுவ - வுணர்வைத் தானுண ராதன வுலகத்
தார்நக வாழ்வன, கழலத் தானுரை யாடுவ
கதறத் தான்மூசி யாதன- கநகத் தேமந னாவன 17
கருவிப் பேய்பல கோடியே.

மெய்வருந்திக் குரவனருள் விரும்பா தென்றும்-
விட்டிடமுந் தொட்டிடமு மறியா தேநின்,
றவ்வருந்துப் பட்டனவாய் மிகவுந் தம்மை- 18
யகமதித்துத் திரியும்பே யநந்தங் கோடி.

கவலையுற்ற தம்பசியைத் தணிப்ப வேறோர்-
கதியின்மை யாலறந்தாங் காட்டு வார்போற், [டு-
குவலயத்தோர் பொருள்விரகால் வாங்கிக் கொண்
குருக்கொடுக்கும் பேய்களொரு கோடி கோடி.

தன்ம நந்தனை வெருட்டு மேபிறர்- தளும்பு
நெஞ்சுக டெருட்டுமே, வன்ம நங்கொடு கிளிகள்
போலறம்- வடிக்கு மேபட நடிக்குமே. 20

நீளு கின்றசடை தன்னி னாசைமிக- நீளு
மேவினையின் மூளுமே, மீளு கின்றநெறி தன்னி
னாதாவு- மீளு மேயொழுக நாளுமே. 21

பஞ்சு படுகலைக டன்னை யும்பல- படிக்கு
மேதலை வெடிக்குமே, பிஞ்சு படுகலைக டன்னை
யுந்துவர்- பிடிக்கு மேபட நடிக்குமே. 22

---

5. உவமை.

சொல்லாலு மனனாலு மறியா வொன்றைச்-
சொல்லாலே தோற்றுவிப்பத் துணியுஞ் சொற்
கள், புல்லாலே யெரிசுடுதல் போலும் போலும்-
போலாதேற் புகையினெழுங் கனலே போலும். 1

ஒளிதருநூ லோதிமுடி பொருளைக் காணா-
தோதியநூல் பலவுணர்ந்து பிணங்கும் பேய்கள்,

களிதருமியா னையைக்குருடர் கையாற் கண்டு-
கண்டகண்ட வளவுகொடே கழறல் போலும். 2

கலைபகருஞ் சமயிகள்கண் காணிற் பீலிக்- [டு,
கண்ணொன்றைக் காணுமெனக் கையிற் கொண்
தலைபறியே சமயங்க ளென்று தத்தந்-
தலைபறித்துச் சிலசமண்பேய் சாற்றல் போலும்.

அன்புறுநற் குருபானுக் கன்பு செய்யா-
தருவுருவைப் பெறவிருக்குந் தன்மை யையோ,
வின்புறுநற் கனிபாறே னினித ருந்தா-
திரதநுகர் வுறவிருப்பா ரியல்பு போலும். 4

அருவாய பானுருவா யருள்வ தொன்றை-
யஞ்சாதே சிலவளவை கொண்டு தாமுங்,
குருவாகிச் சிலகுருப்பேய் கூறுந் தன்மை-
குருடர்க்குக் குருடர்நெறி கூறல் போலும். 5

---

6. உட் சோலை.

போகாத துயர்மேவு பொல்லாத விப்பேய்
கள் புகுமாறிலா, யோகால யத்துள்ளி ருப்பாடி 1
ருச்சோலை யுட்சோலையே.

ஆகாச நீர்பூமி யனல்காலி ரவிசோம ரவி
யாதுமூ, டேகாச தாநாத னடியார்கள் பயில் 2
வார்க ளிதமாகவே.

ஆறு மிலகலை நீருமறிஞர்க ளாறு நிறைவு
மவ் வருளுமே, வேறு மிலகலை கூறு பதினாறு 3
நாலு மலதுவி ளம்பிலே.

நிலவிய கிளிக ளுலவிய குயில்க ணிறைபயி
லியல்ப திறைவர்தாள், குலவிய மறைக ளிறை 4
வித னருகு குழறுவ குழறுவ மழலையே.

அழலுற வுடலு மயர்வுற வுயிரு மலம்வா
வெருவி யயருநா, ணிழலில பிறிதவ் வழகிய 5
கருணை நிகழ்வுறு நிழலொர் நிழலுமே.

என்றிவ் வுலகுள தன்று முதலெதி ரின்று
வரையிதி ஞென்றுதா, னின்ற தெனவிலை
யென்று மொழிவற நின்ற தொருபொரு ளொன் 6
றுமே.

---

7. கோயில்.

ஆதி நாலுமா மறைகள் சூழ்வதற் கரிய கோயிலுக் களவு கூறவோ, வோது நாலிரண் டெனி ரண்டுதிக் குண்ட மேனியக் கோயி லுள்ளதே. 1

சமய மாறுதா னறைவ தேயலாற் சதுமு காதிகா ணரிய தார்கொலோ, வமையு மாறுதா னறிய வோதுவா ரரிய கோலம்வாழ் பெரிய கோயிலே. 2

மெய்வி ளக்கினர் மேவு கோயிலுக்,
கெவ்வி ளக்குவே றினிவி ளக்குமே. 3

---

8. பலி பீடம்.

அண்ட கோடிநா ருயி ரங்களோர்,
பிண்ட மாவிடும் பெரிய பீடமே. 1

பவத்தி ஞர்பொடி படப்ப ராவிய,
தவத்தி ஞர்பலி கொடுப்பர் தம்மையே. 2

தமதுரு விறைவடி வுறுதலி னிதநிகர்-
தருவது மொருபொரு ளிலமிது தகவில,
தெமதுயி ரெனினுமி தமுதுசெய் வதுகட-
னெனவடி தொழுதிடு பலிபல பலவே. 3

உடையன வுட லுயி ருறும்வினை யுளமுணர்-
வுலகது தனிவின முறைசெய வருபொரு,
ளடையவு மமிர்துசெய் தனையினி யமிர்துசெய்
வதமில தெனுமொலி ..வைபல பலவே. 4

---

9. ஆல்.

மருவிதய கமலமுறை வாளென்றும் வாழ்வ தொரு- வடமுமுள ததனளவை யாமிங்கு நாடளவி, னொருவிதையி னளவளவி லோரண்ட மாகுமதி- னுளகனியி னளவையினி யார்கண்டு கூறுவரே. 1

அயனையுல கடையவரு மோருந்தி மாமலரி- னருளியறி வரியபர யோகொன்றி மாறுயில் கொள், சயநமென மொழிவதொரு தாழ்கொம்

பின் மேவுசிறு- தளிரிரெரு தலையினுங்கி 2
யேதென்பர் சாகையையே.

செறியும்வகை யரியதென வேதங்க ளோது
பொரு- டெரியவிர கொருவரறி யாதன்பி
னலரனெ, டறியும்வகை யகிலவுல காய்வந்து
கூடியது- மதனில்விடு சிறியதொரு வீழ்கின்ற 3
நீழலிலே.

இரையுமெழு கடலும்வளை யாகின்ற வேழ்புவியு-
மெழுமலையு முலகுபதி னலுந்த னடுருவும்,
வரையுமிரு சுடரடைய வோரண்ட மாகுமிது-
வடவிதையி னளவுமில தாவென்கொ லோது 4
வதே.

நெரியமுய லகன்முதுகு நாகன்ப ணமகுட-
நெறுநெறென முறியநட மாடுஞ்ச டாதரனு,
மரியுமல ரவனுமதி லேகின்ற வூசல்மிசை-
யணையவரினவர்கள்விசை போயன்றிமீள்விலரே.

மாறாத வருளுடையாண் மாறென்றுலன்றிவிசை, 6
யாறாத வவ்வூச லதிலூச லல்லவோ.

மேனோக்கி வீழோட்டி விரிதிசையே கவ
டோட்டிக், கீழ்நோக்கிக் கிளையோட்டிக் கிளா 7
வளர் வடமிதுவே.

ஆசையெனுந் தளையிட்டே யமையாமற்
பறந்திந்தப், பாசம்விடப் பறவாத பறவையதிற் 8
பறவைகளே.

---

10. தேவி.

அன்னையென வெழுந்தருளு மருளுடைய
திருமேனி, தன்னையினி யாமறியுந் தன்மை 1
யினைச் சாற்றுவாம்.

மதுர வாரி யாய்ஞான மயம தாகி வாடாத-
மலர தாகி நாடாத மணம தாகி யானுத,
சதுமு காதி வானோர்கள் சகல வேத கீதாதி-
தகும நாதி யான்மீது தடவொ ணுத தாளாளே.

தொழுதெ ழாவி ழாவாறு சுழலு மாற ருமாயைத்-
துயரி னல்வி டாதாறு சொரிய வாய்வி டாநாளு,
மழுத பாலர் சீரும லமிர்த வாரி யாயூறி-
யருள்ப யோத ரீயாகி யமிர்த பாந மீவாளே. 3

கதியி லாத நாயான கடைய னேனை வாகூடு-
கழலெ னுவெ னூடேறு கருணை வாரி யோர்கோல,
மதியி லாமை யான்ஞாந வடிவை வேறு கூறுக-
வகைசெய் தேறு மாறுக மலைவ தோடு காதாளே.

மருவு மாக மான்மேவி வருகு ணுதி நேராக-
மநனின் மாறி மீளாத மநந மாதி வேரோடு,
மொருவ மாறி மேனுடு முணர்வு நானு நேராகி-
யொழிய ஞாந மேயாக வொருசொ லோதும்
[வாயாளே. 5

விகட நாம ரூபாதி விததி யோரோ ரோர்
கோடி- விரியு மாக மீதோடி விரிவொ ணுத
மேலான, மகுட நாடி லோர்கோடி மலரு தாள்க
ளோர்கோடி- மநனு நாவு மேவாத வடிவ தான
மாயாளே. 6

வெருவ ராம னுடோறும் வினையின் மூழ்கி
வாளாரும்- விழியி னுர்கள் பாலோடி விளைவ
தோர்வு றுதேனை, யருவ ராம னுயேனு ளமா
ரானு மாரானு-மறியொ ணுத தோர்கோல மருளு
காதல் கூர்வாளே. 7

அவனி நீரி னுன்மாள வநலின் மாள நீர்காலி-
ஞநலு மாள வாகாய மதனின் மாள வூடாடு,
பவநன் வான மேலான பரம தேசி லேயான-
படியின் மாள மாளாத பழைய பாழில் வாழ்வாளே.

ஒருவி கார மோர்காலு முறநி லாம லியா
தானு- முளது மாசி லாமேனி யொழிய வேறொ
ராதார, நிருபி யான வோர்போது நிருபி யாத
வோர்போது- நிகழ்வு றும லோர்போத நிலைய
தாக நேர்வாளே. 9

அநுப வந்தனி னறிவ தன்றியோ ரளவை
கொண்டறி வுறுவதோ, தநுப வந்தனை யொழிய
வின்றிய தகமை நின்றதொர் தனியையே. 10

உருவ மென்பது மருவ மென்பது முணர்வு
கொண்டுணர வொண்ணுமோ, வருவ மிங்கொரு
வடிவு கொண்டது விதுவெ னும்பொரு டன்
னையே. 11

பொருது திரிபல சமய மதிவழி புரிவு தரு
கலை புகல்வதோ, கருது பொருடொரு மருவி
யவையவை கழல நிலவிய கண்ணையே 12

தத்த மதிகொடு தர்க்க சமயிகள் சத்த மறிவ தொர் தத்வமோ, சித்த மயலது கெட்ட வவர் தெரி சிக்க வுரியதொர் சித்தையே. 13

மருவு ருத தற்கு ரைக்கும் வடிவு மில்லை யென்னவோ, கருவு ரும லாள வந்த கருணை மேனி கண்டுமே. 14

தொல்லை யாகி நின்ற துய்ய துணைம லர்ப்ப தங்களுக், கெல்லை யான தில்லை யோவென் னுச்சி மீதி ருக்கவே. 15

விளம்பு மெப்பொ ருட்கு மேல்மி குத்த நீண்மு டிப்பரப், புளம்பு குந்தி ருக்க வெல்லை யுன்ன வில்லை யென்னவோ. 16

அடைய மாதி ரப்ப டைத்த வப்பு ரம்பு டுப்பதோ, ருடையு மில்லை யென்ன வோவென் னுள்ள டங்க லுற்றுமே. 17

அன்னை யாகி யத்த னாகி யஞ்ச லஞ்ச லென்றவர், தென்னை யாளு கோல நீர்மை யென்ன தாவி யம்பவே. 18

மாசுணமோ மறைத்தலையோ மயானமோ வாக்கிறந்த, தேசுணர்ந்த மெய்யடியார் சிந்தையோ திருந்தமளி. 19

சாத்தும்பூ மாலையினுந் தமையுணர்ந்த மெய்யடியா, ரேத்தும்பா மாலையிலே யெப்போதுந் திருவுளமே. 20

பாதாதி கேசாந்த முவந்தணியும் பணியருளே, ஞாதாதி யாமூன்று முவந்தயிலு நல்லமிர்தே. 21

வேத மவடிரு வாயி லோது கீதம்-
வேறு நினைவிலர் காணு மேனி மேனி,
பூதம வடிரு வாசல் காவ லாகும்-
போத மவடிரு மேனி காவ லூனே. 22

யோகி நிகள்கரு ணுதி யான மாதர்-
யோக மருநில மாசின் ஞான யோகங்,
கோக னகனறி யாத கோயில் கோயில்-
கூற ரியபெரு வாழ்வை யாவர் கூற. 23

கலையே றுவணங் களியன் னமெனக்-
கற்பித் திடவோ சொற்பித் ததுவா,
மலையே றுவணங் கிளியன் புறவங்-
தருள்போ தகமே யவள்வா கநமே. 24

பஞ்சா யுதமே திரிகு லமழுப்-
படையே யெனவோ பகைவெம் பிறவிக்,
கஞ்சா முனெழுந் தருளா வெறியு
மன்பே திருவா யுதமா வதுவே. 25

---

11. உட் பரிவாரம்.

அரணே யறிவே செறிவே யழகே-
யருளே வடிவா கவமைந் துவருஞ்,
சரணே யெனவந் தடையும் மடியார்-
தங்கோ லமெலா மிங்கோ திதுமே. 1

புரம யோகமுற பேதமறு போதமுடனே,
பரம யோகமுறு வாரிறைவி பயிரவர்களே. 2

புணரு மைத்ரிமுத லானபொரு ளுள்ளபரிசே,
புணரு மார்க்கம்வரு மாதவர்கள் யோகினிகளே. 3

நித்திரை சாகரத மற்றதொரு நீர்மையினரே-
நிட்டை யாதுமில தானதொரு நீதியினரே,
முத்திரை ஞானமெனு முத்ரையல தேதுமிலரே-
முத்தி நாயகர்க ளானபவ மோசகர்களே. 4

பெத்த முத்தியில தானதொரு சாதகர்களே-
பித்து நற்கழலொ டானதொரு பாவகர்களே,
பத்தி சித்தியென நாடிவரு தாபதர்களே-
பத்த ரெய்ப்பிலருள் கோலமிகு பைரவர்களே.

உரையிறந் துணர்விறந் திடமுணர்ந் திடுவரே-
யுணவுமங் கையில்வரும் பலியுகந் திடுவரே,
திரையிறந் தளவிறந் துளபரங் கடலுளே-
செறிதரும் படிவருந் திருவகம் படியரே. 6

அழுதன்மா றுதலிலா விழியர்பா லருள்வரே-
யவர்களா கழுமெலாம் விழியதா மொழிவரே,
யெழுதன்மா றுதலிலா விரவியா முருவரே-
யிகலுமார் வமுமிலா திலகுபை ரவர்களே. 7

அவனிவா னடையவோ ரணுவதா நெடியரே-
யணுவுமே ருகிரியா யறவுநே ரியர்களே,

புவனிவா னடையவோர் பவநிபோ துவர்களே-
புகலுகோ மளவியா மளைபுரா தநர்களே. 8

அலைபொரு மலொருகா றலையெடா தமைவரே-
யருள்பொரு மலுருகா வருவிபாய் நயநரே,
கலைபொரு மலொருகோ வணவராய் விடுவரே-
கவலைதீர் பலிகொணீள் காகபா லிகர்களே. 9

சகலலோ கமுமெடா வயிலும்வா யுடையரே-
சதிரெலா மழியமா றருவதா ளுடையரே,
புகலுலோ கமுமலோ கமுமெலாம் விழியரே-
புகலுமா றரியதாள் புணருபை ரவர்களே. 10

உருகுவா சகமெலா முடையசா கிநிகளே-
யுயிரெலாம் விழியினா லயில்வர்யோ கிநிகளே,
பருகியா ரமிர்தையா டுவர்கண்மோ கிநிகளே-
பகருமா றரியநா யகிபதா கிநிகளே. 11

தமர்பிற ரற்றார் சமயமு மற்றார்-
சகவியல் பற்றார் தமையொழி வற்றா,
ரமர்விட மற்றா ரறமற மற்றா-
ரறிவயர் வற்றா ரவளடி யாரே. 12

இருணெறி விட்டா ரிருமையும் விட்டா-
ரிலகந டப்பா ருலகுக டப்பா,
ரருணெறி நிற்பா ரமாவி ருப்பா-
ரறிவுரு வுற்றா ரவளடி யாரே. 13

பொருளைவி ரிப்பார் புகழுதி றத்தார்-
புளகித முற்றார் புராணநூ லுற்றா,
ரருளைவி யப்பா லறியவு ரைப்பா-
ரதிசய மிக்கா ரவளடி யாரே. 14

தெளியுமு ளத்தார் சிலவர்தெ ளிப்பார்-
சிலவர்க ளிப்பார் சிலவர்தி கைப்பா,
ரளியுமு ளத்தோ டழுதுசி ரிப்பா-
ரவர்கள் செயற்பா டறியவொ ணாதே. 15

---

12. லீலை.

ஆதி மூலமொரு கோலமுமி லாதவடிவிவ்-
வகில லோகமும றிந்தடையும் வண்ணமழகார்,
சோதி மூவடிவு கொண்டருளி யந்தமறைமுன்-

சொன்ன தன்மைதெரி யும்பரிசு சொன்ன துணிவும். 1

கயிலை மாமலையின் மேலினிதி ருந்தருளி யக்- கமல யோனிமுத லெக்கடவு ளர்க்குமரு ளான், மயிலை யேறிவரு மைந்தனுட னந்திமுத லா- மற்றும் வந்தடைப வர்க்குமருள் செய்த வகையும். 2

ஆல நீழலினி ருந்தருளி யன்றுசுரரோ-
டசுரர் நெஞ்சினள விற்களவ றைந்தறிவுசேர்,
நாலு பேரறிய நாலுமறை சொன்னபரிசே-
ஞான மானநய நந்தனைந யந்தநலனும். 3

இசைய வையனொரு பாரதமு டிப்பவர்கள் போ- விப்பி றப்புமுடி யும்பரிசி யம்புமியல்பும், விசைய னையமுறு நெஞ்சினைய றிந்தருளியே- விசுவ ரூபவியல் காட்டிவெருள் வித்தவிரகும். 4

ஆயர் தம்மனையி னோர்வடிவு கொண்டு பதினா- றுயி ரந்திருமடந்தையரு டன்புணரினும்,

தூய பிரமச்சர்ய மத்தில்வழு வாமலொழுகுஞ்- சுத்த ஞானசரி தத்தியல்பு சொன்ன துணிவும். 5

வாத வூரனையொ ழிந்தவர்கள் பொன்னடி யிலே- மன்ன வென்னுடலை மாற்றுகென வாற்ற விலனு, யோத வூறுமமிர் தஞ்செவிக ளார்வுற முகந்- துண்டி வையகமு முய்யும்வகை செய்த வுறவும். 6

தன்ப ராபரம தானதிரு மேனிநிலையிற்- சலந மின்றியொரு தன்மையினி னின்றருளியே, யன்ப ரானவர்க ணெஞ்சினிலு வந்தவடிவா- யங்கு வந்தவர்க ளுய்யும்வகை செய்தவருளும். 7

உலகமயக் குருவண்ண முகந்தோறு முகந் தோறு முதிப்ப னனென், றிலகியமெய்த் திரு வார்த்தை யாவர்க்கு மேறும்வகை யிக்கா லத்தே.

பெருமான்வந் தவதரித்துப் பீடுடைய தாணியுளோர் பிழைக்கும் வண்ணஞ், சொருபாநந் தச்சுடர்தன் றூணமலர்த்தா டரும்பரிசு சொல் லிச் சொல்லி. 9

அண்டரெலா மலமாக்க வருட்சொருபா
னந்தன்றன் னடியார் வாழப், புண்டரிக மலர்ப்
பாதம் பொறித்தருளுந் திருக்கருணை போற்றி
போற்றி. 10

கூசாதே நாமுமெலாங் கொண்டாடும் படி
யிந்தக் குவல யத்தே, வாசாம கோசரனோர் வடி
வாகி வந்தவருள் வாழ்த்தி வாழ்த்தி. 11

கரைத்தல் தீர வந்து தித்த கருணை மேனி
காதலோ, டுரைத்து வாழு மிவ்வி நோத மிடைவி
டாம லுடையரே. 12

சாத லாதல் வாழ்த லாதல் தரைய தாதல்
சயநமாதல், காத லாதல் காய்த லாதல் கருது
ளூர்கள் கணமுமே. 13

வந்த விச்ச கத்து தித்து வந்த வாறு மாறு
மா, றிந்த விச்சை பாரு மென்றி ருந்த விச்சை
காட்டியே. 14

---

13. பேய் முறைப்பாடு.

அண்ட. முண்ட கண்டர் நிற்க வுடைய
வுண்ண வாதரங், கொண்ட பேய்க ளகல வந்து
குறைக ளின்று கூறுமே. 1

உலகி லேச நித்து நின்று ழைத்து நீர்பி
ழைப்பிலா, வுலகை யாமி னெனவு குத்த தென்
கொ லெம்மை யம்மையே. 2

வாசகத்தா லாவியைநின் றருக்கு ஞான-
மதயானை வாதவூர் வள்ள லோடு,
மாசகற்றி யாயிரம்பேர்க் கீச னோர்நல்-
லமிர்தளித்தா ரெமக்கிரங்கி யருளா ரிந்நாள். 3

தலைப்பான்மை மிகப்பெரிய காழி ஞான-
சம்பந்தர் தாம்பிள்ளைத் தனத்தி னலே,
முலைப்பாலைப் பகிராதே தாமே யுண்டு-
முத்தமிழும் பாடியற முதிய ரானார். 4

திருநாவிற் காசர்மிகத் தெள்ளத் தேறித்-
தெளிந்துதித் திக்குமருட் டேறன் முன்ன,

மொருநாளிற் பெற்றெம்மை யொழியப் போ
யுண்- டொளியுருவா யினர்நாங்க ளுலர்ந்தே
போனேம். 5

அடுத்தனவே செய்துதிரிந் தற்ற நம்பி-
யாரூரிற் கிறைவர்திரு வருளி னாலே,
தடுத்தவரை யாட்கொண்டா ரமிர்த முண்ணத்,
தாமளித்தா ரெம்மளவுந் தாயே காணேம். 6

சாந்தியினை நேராக வுடைய நல்ல-
சடகோபர் பராவமிர்தைத் தாமே யுண்டு,
தீந்தமிழென் றொருகோடி வேத மாகச்-
செய்யதிரு வாய்மலர்ந்தார் தேர மாட்டேம். 7

சீபாக்கர் முதலாக முன்னந் தாந்தாஞ்-
செய்தபாக் கியத்தானித் தியக்கந் தீர்ந்தார்,
நீபார்க்கப் பட்டவரே கண்டா யெங்க-
ணிர்ப்பாக்கி யத்தையினி நீங்கப் பாராய். 8

முத்திவரும் படியன்றி முற்றுடலம் விடுமளவுங்,
கத்திவரும் படியாகக் கற்பித்தா யெங்களையே. 9

ஆராத வூணுண்டுன் னடியகலும் வகையெ
மக்குத், தூராத குழிதூர்க்கை தொழிலாகச் செய்
தனையே. 10

பாகாய மொழியாயிப் படுதுயர மொருகா
லும், போகாத வுடலம்வெறும் பொய்யாலே
செய்தனையே. 11

உங்கட்குத் தகுமிதுவென் றுள்ளபடி யுனை
யுணரா, வெங்கட்கு வடிவுவெறு மிடும்பையினா
லெடுத்தனையே. 12

இப்பரிசே பலவியம்பி யிலகுமொரு பேயி
னையுன், மெய்ப்பரிசே விளைந்தகுறி விண்ணப்
பஞ் செய்கெனவே. 13

---

14. குறி.

அடியறிகின் றிலனடியே னறிவதொரு
குறியல்ல, குடிபறியும் படிவந்து தோன்றிய
தோர் குறியுண்டே. 1

பூண்கின்ற வுடலாதி யாமிந்தப் புவநத்திற், காண்கின்ற பொருளெல்லாங் கனவாகக் கண்டனனே. 2

உடலை யொன்றிய வுயிர்வி டும்பொழு துணர்வ தன்றியிலே, நடலை கொண்டுட னழுவல் கண்டுள நடுந டுங்கிடுமே. 3

அழியு மென்ரம ருலகி லின்பமி தமைய மென்றிடுமே, கழியு மென்றம ருலக மென்பது கருது கின்றிலமே. 4

சமத மங்களை முதல்வ ருஞ்சில தலைமை வந்திடுமே, மடதை கொண்டிது நமதெ னும்பெரு மயன்ம டங்கிடுமே. 5

அழிவ றும்பொருள் பொருளெ னும்படி யறிதி வந்திடுமே, யொழிவ றும்பொரு ளுணர்வ தென்றிடு முணர்வு வந்திடுமே. 6

தெருளு றுங்கலை பலவு ணர்ந்தொரு சிறித லம்பிறவா, வருளு றுங்குரு பரனி ருந்திட மறிய வென்றெழுமே. 7

அழுத கண்களு முருகு நெஞ்சமு மலரு மன்புவிடா, தெழுத ரும்படி மொழித லிங்கிரி திதுசெ யுங்குறியே. 8

அளியு நெஞ்சுடை யடிய ரிங்கிவை யழகி தென்றனரே, தெளிவை யின்றிய வலகை யுஞ்சில திகைம யங்கினவே. 9

அழகி தென்றிடு மதுகொ டுஞ்சில வழகி தென்றனவே, பழகி வந்ததொர் பரிச யங்கொடு பலப யந்தனவே. 10

---

15. விசேஷப் பேய் வரவு.

வெருவ ருந்திற னுமைசெய் தங்கடி வீழ்வு றும்பொழுதே, குருப ரன்பொரு களம றிந்தொரு குணலை வந்ததுவே. 1

கடுக வந்திடு மலகை வெம்பவங் கருவ றும் படிநீ, படுக ளம்புக வினைவி ளைந்தமை பகரு கென்றலுமே. 2

செயிரற மிக்கதி யங்குமு டற்றுயர் சிறிதுத
ணித்தெமதா, ருயிரைய ளித்தம ருரையுமெ னச்
சில வுதடுது டித்தனவே. 3

அறுதிப டத்தெளி வளவுதெ ரித்திடு மடை
யவெ னாமுதுபே, யுறுதிப டத்தெளி வாலம ருற்
றதை யுரையுமெ மக்கெனவே. 4

ஐயப்பா டோகெடுவீ ரஞ்ஞானழிந் தமை
யின்னம், வையத்தே வந்ததுநான் மறைதேடும்
பொருள்காணும். 5

பசியும்போ முங்கள்பெரும் பாவமும்போ
மிப்பத்துத், திசையும்போய் முடிந்தபடு களத்தி
னொரு தினைத்துணையில். 6

பல்லாயி ரத்தாண்டு பலகோடி யண்டத்தா,
ரெல்லாரு முண்டாலு மித்தனையுங் குறையாதே.

பாருண்ட மாலுண்டென் படைப்பவனோ
டானுண்டெ, னாருண்டெ னாரொழிந்தெ னரு
காது பெருகாது. 8

ஒழிந்து போன காணு மஞ்ஞா னமமென்று
ரைக்கவே, மொழிந்த வாயை யோடி வந்து
முத்த முண்டு நிற்குமே. 9

தொல்லை யுள்ள பரிசு சொன்ன சுருதி
யைக்கொண் டாடுமே, யில்லை யென்ற பேயின்
வாயி னெரியை வையு மென்னுமே. 10

மாயை நாம மஞ்ஞா னம மாளு மாறு வந்துநம்,
நாய னார ழித்த வாறு நவிலு கென்ன நவிலுமே.

வாயொரு கோடி கொண்டு மலரோனு தித்த-
முதலாக விற்றை வரையா,
வாயிரங் கோடி கோடி மறையோதி யோதி-
முடியாது காணு மளவே. 12

ஞானம லாத பாத முரையாடி ஞான-
முரையாடு காலை யானார்,
மோநம லாதுகூற முடியாம லியாது-
மொழியாரி தியாவர் மொழிவார். 13

வாயுரை யாடு மெல்லை யலநாய னாரொன்-
மநமே புகுந்த மொழியிப்,

பேயுரை யாடுகின்ற தெனநீர்கொ ளாது-
பெரிதாக வுன்னு மிதுவே. 14

---

15. அஞ்ஞன் சரிதை.

நாயக ஞளு கோல வருண்மேவ நீரு-
நலனோடு கேண்மி னெடுநா,
ளாயக ஞவென் மாயா புரமேவி நாஞு-
மாசாஞு மஞ்ஞு னளவே. 1

மாயாபு ரத்துள்ள வலிகூறு மளவோ-
மாதாபி தாமாது லன்றார மகவென்,
றாயாவ ருஞ்சுற்றம் வீழ்வோர்க ளேறற்-
காதார மேபோல வமிழ்விக்கு மகழே. 2

இன்ஞனி யானின்ன னிவனென்று யர்த்தா-
தியானென்ன தென்கின்ற பதனஞ்செய் தீசன்,
றன்ஞலு மிதுபோக விடுமாறு முடியாச்-
சங்கற்ப மாமென்பர் சலியாத மதிளே. 3

ஓராத வாமூடி யுணர்வென்கு டார-
முள்ளுடோ றுத்தற்கு மொண்ணும லியாரும்,

பாராத பொல்லாவொ ழுக்காமி ழுக்கே-
படைவீடு சூழப்ப டுங்காடு தானே. 4

அலகற்ற விபரீதம் விளைவிக்க வுரியா-
ரளவற்ற படைவீர ரவர்சுற்ற முடனே,
யுலகத்தை முழுதாளு முணர்வற்ற கெடுவா-
னுருவத்தை யிருள்வேறொ டுவமிக்க வரிதே. 5

கருதுமொரு பொருளையொரு கணமளவி
லடையவிகல் கடவுமவன் விடயரதமே, வருதி
சைகள் முழுதுமொரு நொடியளவில் வலிசுழல
வருகமந மநதுரகமே. 6

பாஞெளிசெ யருமறைகள் பகருமல ரடி
யிணைகள் பரவரிணை கிலர்களெனவோ, வாஞெ
டரி யயனெனினு மிலதகில மடையவெறு மஞ்ஞு
குல பதியாணையே. 7

அந்தக ஞதுஞ் செய்நன்றிக் காகாப் பழிநல்
வழியளவி, னிந்திர ஞதும் பிறவொருவ ரேதங்
காஞுமி டத்திலே. 8

மெய்யென் றிருப்பது டம்பினையும் விளங்கிழை யார்தம் வார்த்தையுமே, பொய்யென் றிருப்ப தீசனையும் புரையற் றோர்கள் புகல்வதுமே

நசையு ரைக்கிலவ னூம னாகுமே,
வசையு ரைக்கிலவன் வாய்கோடி யாகுமே. 10

எவ்வத் தேற்பவர்க் கியக்கை யில்லனே,
கௌவத் தேடியொ ருகோடி கையனே. 11

இளமை யும்மிடும் பக்கிட மாகிய,
வளமை யும்பெரி தென்றேம திக்குமே. 12

சாயை போலுஞ்சு கட்டுருள் போலுமா,
மாய வாழ்க்கைநி லையாய்ம திக்குமே. 13

மின்ற னெல்லைவி தியற்ற யாக்கைகொண்,
டென்று மிங்கிருப் பார்போலி ருக்குமே. 14

அறஞ்சு ருக்கும வலம்பெ ருக்குமே,
புறம்பெ ருக்கும்பு கழுஞ்சு ருக்குமே. 15

நிரயத் தோடுநெ டுவான்மு கட்டொடுந்,
தரையத் தோடுந்த னியூச லாடுமே. 16

ஓதலு முணர்த்தலு முணவு சுட்டியே,
சாதலும் பிறத்தலுந் தவிர்க்க வல்லவே. 17

இந்த மன்னனுக் கென்றும் பவங்கொள,
வந்த துன்மதி மந்திரி யாகுமே. 18

அற்ப மில்லைய ருந்தவ மாதரார்,
கற்பு மில்லைக ழிந்தானொ ழுக்கமே. 19

ஆக மேவடி வாகிய மைந்துள,
மூக னீதிமு டியாமொ ழியனே. 20

முறைமை யற்றமை மூவுல கத்தினு,
மிறைய வர்க்கறி விப்பாரு மில்லையே. 21

---

17. திரு வவதாரம்.

உண்மை யன்றியு லகத்து ளோர்படுந்,
தண்மை தம்பிரான் றானேய றியுமே. 1

அவப்பிர காசவ வலம்பெ ருத்தமை,
சிவப்பிர காசன்றி ருவுளஞ் சென்றதே. 2

வன்பே யனையான்மேல் வரமெய்ப் பரனுக்குத்,
தன்பே ரருண்முற்றுந் தானோர் வடிவாயே. 3

ஆரா வமிர்தின்சே வடியைப் பிரியாவச்,
சீரா ரடியாருந் திருமே னிகள்கொண்டே. 4

குருநா யகனார்தங் கோலங் கூறப்பண்,
டருநான் மறைகாணா தறிவா ரினியாரே. 5

பிறவிப் பகைவெல்வார் பிறிதற் றொருதானா,
யறிவுற் றவரென்றே யறையுங் கழலிட்டே. 6

ஞான மேதிரு வாபர ணங்களு- ஞான மேதிரு
மாலையுஞ் சாந்தமு, ஞான மேதிரு வானவக்
கோலமு- ஞான மேயருண் மேனியு ஞானமே. 7

ஞான மேயுடை யாடையுங் கூரிய- ஞான மே
யுடை வாளுந லம்புனை, ஞான மேவரு மூர்த்தியு
மியானையு- ஞான மேபிற வுஞ்சில நல்கியே. 8

கமல நான்முக னார்தங்க ருத்தையுங்-
கடந்து லோகம டங்கக்க விப்பதோர்,
விமல மாகிவி ரிந்தொடுங் காமலே-
விளங்கு தண்கொற்ற வெண்குடை காப்பவே.

பூவி லேறியும் போதக மேறியும்-
புள்ளி லேறியும் போர்மயி லேறியுஞ்,

சேவி லேறியுந் தேரினி னேறியுஞ்-
செய்ய பொன்னடி சேரச்சே விக்கவே. 10

உம்பர் தானவர்க் கரிய தாணுவிவ்-
வுணர்வி லானையொன் றாக வுன்னியே,
தம்பி ரானருட் கருணை யாலையன்-
றானும் வந்தனன் றாணி தன்னிலே. 11

மம்ம ரங்குழந் தமரர் தேடவிம்-
மண்ணின் வந்ததா ளிணைவ ழுத்தியே,
யெம்ம ருங்குநின் றடியர் போற்றவே-
யெம்பி ரானிருந் தருளு மெல்லையே. 12

---

18. காமாதி படைச் செருக்கு.

புணர்வினை டருந்த லென்றும் போற்றுத
லன்றி வேறோ, ருணர்வறு மரசன் றன்பா லொற்
றரு மோடிச் சென்றே. 1

மதித்தல்வின் ணவர்க்கு மொண்ணு மறைப் பொருள் மருட ஞய்வந், துதித்தன னென்னும் வார்த்தை யுண்டென வுரைத்த போதே. 2

இனிதினல் வாழு மென்னை யீசனென் ஞெருவன் வெல்ல, மனிதனுய் வந்தா னென்னும் வார்த்தையும் வார்த்தை யாமே. 3

ஒன்றில்லை யெனுநீரு மொன்றுண்டு போலேயு ரைத்தீர்க ளெனவொற்றர்தா, மின்றில்லை யென்ஞதி ரோமிந்த வுலகத்தி னியல்கூறி னே மென்னவே. 4

அளவில்லை சமயங்க ளவரேயு ரைப்பார்க ளழையென்ன வவர்வந்துமெய், யுளவில்லை வே ஞென்று மறியோமு ரைப்பார்க ளுரையோதி னேமென்னவே. 5

சொன்ஞர்கள் சொன்னத்தை மெய்யென்று ரைத்தார்கள் சுற்றஞ்சி றைச்செயயவே, யென் ஞதன் முன்னேனவர் பொருளாக விக்காவ லென மாா னிகல்கூறுமே. 6

மண்ணேரி னெனையேவர் மலைவார்கண் மூத்தேவர் மாருகி யானபடிபோய், விண்ணேறி ஞனெருவன் மலையேறி ஞனெருவன் வேலைக்கு ளாஞெருவனே. 7

பண்டொர் நாண்மலர்ப் பட்டின்று மக்கறைக், கண்டர் மேனிசெம் பாகங்க றுத்ததே. 8

வேலை ஞாலத்த வரென்னை மீறவோ, மாலின் மார்பின்வ டுக்கண்டு வைத்துமே. 9

விதியு மென்றன்வி தியினை வெல்லுமோ, மதிய ழிந்தும கட்கும யங்குமே. 10

மலரோனு மாலு மதிசூடு வானும்- வடிவோடு கூடி வருமியாருமோ, ரலரோடு போத மழியா வொ ரோர்வு- மணுகாமல் மாத ரடிதாழ்வரே. 11

பரியேறும் வீரர் பலகோடி யோட- மலை போல யானை பலமோதியே, யரியேறு நூறு மதி சூர ரேனு- மலர்வாளி காணி னறமாய்வரே. 12

கரும்பெனிறு மென்னுடைய கைச்சிலைய சோகங்- கமலாறு முல்லைகழு நீரினெடு சூதத்,

தரும்பெனினு மென்கணைசு ரும்பெனினு நா
ணோ- ராவியுடை யார்களென தேவல்பிழை
யாரே. 13

தேனிலவு பூகவன முந்தடமு மாறுஞ்-
செய்யவிசை யெழுமுயி ருய்யவரு காலும்,
வானிலவு மாளிகையும் வானிலவு மென்கை-
மாமலரு முள்ளளவும் வந்துணர்வு ருதே. 14

தூமனனும் வாய்மையுமு ருதமட வார்தஞ்-
சொன்னவில வுள்ளளவு மென்னுமள வேயோ,
காமனெனு நாமமுள தாமளவு மாயைக்- கங்குல்
கழி யாதொருவர் கண்ணும்விழி யாரே. 15

அனிச்ச மஞ்சு மடியி னுரை யார்ம றப்ப
ரறிவினுன், மனிச்சர் முன்பி ருந்து தான்வ டிக்
கும் வார்த்தை வார்த்தையே. 16

பாவ மேவு கொலையி னோடு படுக னற்செய்
கொடுவிழிக், கோப னேயெ ழுந்த போதிவ்
வுலகு நின்று குலையுமே. 17

குலைகுலைந் துளநினைந் திடுநினைந் திடுதொ
றுங்- குடர்கரிந் துலகடங் கலுநடுங் குதலுறத்,
தலைகுலைந் துடைகுலைந் தறிஞரும் பெரியதந்-
தலைமைகுன் றிடவெழுஞ் சலமெனுந் தழலதே.

தெருடரப் பொருள்விரித் தருடரத் திரித
ருந்- தெளிஞரைத் தெளிவறத் திசைமயக் குற
வெறுங், குருடெனச் செவிடெனக் கொலைசினக்
கனலெழுங்- கொதிபொறுப் பவர்களைக் குவல
யத் தவர்களே. 19

வருசெ ருச்செயா வகைய றத்தையே-
வடநி ழற்கணே மதிபெ றச்சொனோ,
னொருச ரத்திலே யொருக ணத்திலே-
யுழல்பு ரத்தைநீ றெழவொ ருக்குமே. 20

மறுக வுக்கிரத் தொழில ரக்கர்தம்-
மநமும் வாரியு மதிலி லங்கையுந்,
தெறுக னற்கொளச் சிலைவ ளைத்ததுஞ்-
சிரமு திர்த்ததுஞ் சினமி குத்தலே. 21

கோப மிக்கபோ தேவ ராறுவார்-
குறுகு வோர்தமைக் கொடிய நோய்புகுஞ்,
சாப மிட்டுமா தவர்க ளாயினுர்-
தலைமை மிக்கதந் தவமி ழப்பரே. 22

அடலோப னெறிலேவ ரமைவார்க ளடையக்,
கடலோடு மலையோடு தடுமாறல் காணே. 23

பேரோத நேரான பேராசை கூர்போ,
தாரோடு முண்டோவொ ரன்பென்ப தங்கே. 24

ஆலஞ்சேர் மிடற்ருனு மையத்திற் குழன்றிலனே, மாலும்போய் மாவலிபான் மண்வேண்டி நின்றிலனே. 25

உரையாத பொய்புண்டோ வுலோபனே யுற்றக்காற், றரையாளும் பொருட்டன்ருே தருமனும்பொய் சாற்றியதே. 26

ஈசனெளி யோரிடத்து நிகழா வண்ண-
மெவ்வுருவுந் தன்னுருவா யெங்குந் தானு,
மாசையவ னேர்சோா பதியின் றேவிவ்-
வஞ்ஞ தல பதிபெருமை யறிவா ரிபாரே. 27

புகர்வெண்டேர் புனலென்று புலன்க ளாரப்-
போயலையத் திளைத்திளைத்துப் பொய்யே யார்
சகர்திண்டா டச்செய்யு மோக னஞ்ஞன்- [ந்து
ருனன சமன்வேருேர் தன்மை யின்றே. 28

மோகமுற வேமுனிவர் மூவர்முதற் றேவர் நா ரியாவர்களு மியாவையுமெலா, மாகமது யானெனது தந்தைதமர் தாரமக வென்பதமொழிந்திலரே. 29

மோகமுற வேயெவரு மோகமத னுவிடரின் முந்தவர்மு டிந்தவிடமுஞ், சோகமுற வேதுயர முந்துவத லாலதுது றந்துணர்வு *கூறவிலரே. 30

ஓசையி னிற்பெரியே னேதின்மி கப்பெரியே- னுங்களி னெண்மடிநான் வங்கிசமெ னிற்பெரியே, னீசனெ னக்கெதிரோ வேவரெ னக்கெதிர்வே- றென்னும கங்காரத் தெவரெதிரேறுவரே. 31

என்னள வீசனும்வர் தேற்ருெழி யும்பலிசென்-
றேற்றில னுகினயன் ருேற்றமி லன்றிருமா,

* கூர-எனப் பாட மோதுவாரு முளர்.

றன்னள வோரவியுஞ் சந்திர னிந்திரனுஞ்-
சற்றரெ னப்பகருந் தம்படை நம்படையே. 32

கத்த்த யானை யைத்த ணிப்பர் களிமி குத்
தெ ழுந்தமா, மதத்தை யார்த ணிக்க வல்லர்
மண்ணி னன்றி விண்ணிலே. 33

எச்ச ரங்க ளுந்த மக்கெ திர்ந்து ளோர்க
ளைப்படு, மச்ச ரன்ற னாவி தன்னை வவ்வு தற்கு
வல்லரே. 34

தந்த வப்ப யன்பு சித்தல் கண்டு நெஞ்சு
தன்னுளே, வெந்த வப்பொ றாமை தன்னை
வெல்ல யாவர் வல்லரே. 35

ஞாந மாசில் தன்ம வித்த காம நாம நாலையு,
மீந மாக்கு நம்ப டைக்கொ ரெல்லை சொல்வ
தெங்ஙனே. 36

இங்கி யாது மிவனி யம்ப வின்ப மெய்தி
யிறைவனைச், சங்கி யாம லஞ்ஞ சேனை தாம
கிழ்ந்தி ருக்கவே. 37

---

19. ஞாந விநோதன் படைச் செருக்கு.

எவ்வுயிர்க்கு முயிராய விறைவன் பொற்றா-
ளெய்தவிருந் தவஞ்செய்தோ ரிறைஞ்சிப்
போற்றி, வெவ்வுயிர்க்க வருமறியா வேந்தன்
றன்னால்- விளைந்ததெல்லாம் விண்ணப்பஞ்
செய்த போதே. 1

போராரு மஞ்ஞனவன் றன்னால் வையம்-
புகுந்தபிழை கேட்டருளிப் போதமூர்த்தி, சீராரு
மடியவரைத் திருக்கண் சாத்தத்- திருவடித்தா
மரையவர்தஞ் சென்னி கொண்டே. 2

எம்பிரான் றிருக்கடைக்கண் பட்டார்க் கன்
றோ- வெளிதாகி யிருப்பதுதா னேற்ற மிக்க,
வும்பருமா யாபுரத்திற் கஞ்சா நிற்ப- ரொழிந்தவ
ரோ வினியொழிப்பா ருலகத் துள்ளே. 3

வருபாசக் கட்டறுத்து மாமாயா புரமழித்து
மயக்கந் தீர்வார், சொருபாநந் தாவுனக்குத்
தொழில்செய்வார் பிறராலுந் தொலைக்க லாமோ.

கச்சொருவுங் கநதநத்தார் கலவியினும் புல வியினுங் கலக்கந் தீர்வார், மெய்ச்சொருபா நந்த நினை மெய்ப்படத்தாம் பெற்றவரோ வேறூர் வல் லார். 5

என்று நின்றுரை செய்த வெல்லையி- னெங் தை ஞானவி நோதனைச், சென்ற வன்றன தாவி யுண்டுதி- ரிந்தி டென்றருள் செய்யவே. 6

தம்பி ராணிருப தங்க ளுந்தனது-
சென்னி கொண்டறிஞர் தம்பிரா.
னெம்பி ரானைவிடை கொண்ட வன்படையெ-
ழுந்த வாறெவரி யம்புவார். 7

கடலென காம கோப லோப மாறுவ- கரு ணைநி ஷாதி யாய்வி டாது பாய்வன- கருவெனு நாம மாள வீதி போவன- கலக மருத வோசை மீள மீள்வன, வுடலொடு கோப மேலு மேலு மூள்வன- வுணர்வறி யாத வேட கூட மோதுவ- வுலகிய றூர நாற வேபொ ரூதன- வொளிமத யானை கோடி கோடி கோடியே. 8

உறவொடு வேறி லாத வாசி யூர்வன-வுலகிரு நாலு மாறு மேலு மாவன- வுடுபதி சூரி யாதி காணெ ணுதன- வுயர்வது வேறு தான லாதி லாதன, துறவொடு சாலு ஞாந வீரர் சூழ்வன- சுருதிகள் போன நீதி வீதி போவன- துணிவுற வேறு பாடு சாடி யோடுவ- சுடர்விடு ஞாந வாழி கோடி கோடியே. 9

சிதறவி டாம லியாது மாய நூறுவ- செறிய வொ ணுத ஞாந வாளி பாய்வன- திருகுதல் தீரு மாறு மாறு சேர்வன-சிலுகொழி யாது காதி யோதும் வாதிகள், குதறிய கூர்மை வாய்கண் மூட வேறுவ- குணமொரு காலி லாத தான நீர் மைய- குருபா ஞர்த மேவல் வீதி போவன- குா கத ராசி கோடி கோடி கோடியே. 10

இனியன கூறும் வாயு மாய வாய்மையு-மிறு தியு தான போதும் வாழு போதினு- மியல்வழு வாத ஞாந தீர பாவமு-மிலகிய ஞாந வாளு மோந வீரமு, மநியத வூண லாதி லாத வாண்மையு-

மவரவர் சீல மோடு வாழு நீர்மையு- மளவு படா
மை யேசு பாவ மாகையு- மதிபய மான வீரர்
கோடி கோடியே. 11

இந்தவுல கந்தரஞ்செய் தெழுகட-
லெண்டிசைக லங்கிநின்ற குலமலை,
வந்துவிழு மன்றுமொன்று மசைவிலர்-
வந்தபடி கண்டிருந்து மகிழ்வரே. 12

சந்தந குங்குமங்கள் புழுககில்-
தண்பனி தஞ்சொரிந்து மகிழ்விலர்,
நொந்தன கொண்டரிந்து நுகரென-
நொந்திலர் முந்தையென்று நகுவரே. 13

நொந்தனர் கன்றிவந்து நலிபவர்- நுந்தன
ரென்றமைந்த கடனற, வந்தன வென்றிடும்பை
வரமகிழ்- வந்தன ரங்கிரண்டு முடையரே. 14

செயலினை யற்றிருக்கு முனிவர்கள்-
செறிவினை யைக்கெடுக்கும் வகையினின்,
முயல்வினை யைக்கெடுப்ப ரறிவினின்-
முன்வினை யைப்புசிப்ப ரடையவே. 15

எண்ணி லாதவியல் ஞான வீரர்தமை- யெண்
ண லாகுமள வெங்ஙனே, கண்ணில் வேறுபட
வின்மை யாவொருவர்- காணு மாறரிய காணுமே.

கீழி லாதபடி கீழு மேலுமதின்- மேலி லாத
படி கெழுமியே, சூழி லாதபடி சூழு தானைநிலை-
சொல்ல லாகுமள வல்லவே. 17

நிறைந்தபெரும் படைநோக்கி நீரழிக்கும்
பரிசெமக்கிங், கறைந்திடுமென் றருள்செய்ய
வரியநிரு பகன்றெழுதே. 18

தோராதா ரல்லரோ சேயிழையா ரெனத்தி
கைப்பா, ராராயு மறிவுடையார்க் கருவருப்பே
யல்லவோ. 19

மாலாய வவரன்றி மாசற்றார் மாணிழையார்,
கோலாக லங்களையு மொன்றாகக் கொள்ளுவரோ.

நரம்பெலும்பு மூளைதசை நவைதருதோ
லசற்பொதிந்த, குரம்பையினைக் கற்றோருங்
கொண்டாட லென்கொண்டோ. 21

தசைய ரூதமு கத்தை வந்தெழு சந்ர மண்டல மென்பரே, வசைய ரூமயிர் தன்னை யுங் குழல் மங்கு லென்றும திப்பரே. 22

கற்க நாறிம ணந்த குங்கும களப வண்டலு மளவிலாத், துற்க நாறுதல் கண்டி ருந்துஞ்சு கந்த மென்றுது திப்பரே. 23

பீளை யாகிய கண்க ளைச்சில பிணைக ளென் றுபி தற்றியே, சூளை யாரையு மொன்றெ னச் சிலர் சொல்லு வாரவர் புல்லரே. 24

மெய்ம்மை யேகொடி யெனது வேள்கொடி மீன்வி டும்படை மாதரார், தம்மை யேயென தவர்த மைத்துணி செய்த தைரிய சக்ரமே. 25

பாவை மாருடல் பைம திப்பதொர் பார்வை யிற்பொடி பட்டறும், பூவை மார்பொடி யாக வேபொடி யாகி வேளுயிர் போகுமே. 26

இறைவன் முன்புற நிருப கன்றெழு திவை வி ளம்பிய வெல்லையிற், பொறைவ லஞ்செய்து தொழுது றும்பகை பொடிப டும்படி புகலுமே.27

மாசாய நரவுடையார் வாய்திறந்தா லவர்க ளுடன், பேசாம லிருந்துவிடு மதுவன்றோ பெருந் தகைமை. 28

வைதாரை வாழ்த்தினர்போன் மதித்தென்று மறக்கொடுமை செய்தாரை யறியாத செயலன் றோ செயலாதல். 29

பொதுவதுவாய் நிறைந்தபரம் பொருளே போல் யாவர்க்கும், மதுவதுவா யிருந்துவிடு மது வன்றோ வவிரோதம். 30

இகழாவ தேது புகழேது தேரி லிவையாவு மாவ துரையே, யகழ்வார்க ளியாவ ரருள்வார்க ளியாவ ரநுபோக மாகு மவையே. 31

எரியான கோப மெழுபோதி னூறி யினிதாய கூறி யெதிரே, சிரியாதி ரார்கள் பெரியோர்கள் சீற நினைவார்கள் வேறு சிலரே. 32

*முகுளி தம்பெருகு முகமொ ழிந்துவிட முறுவல் கொண்டுமுக மலர்வனே, வெகுளி தங்

* முகிழிதம் என்றது - எதுகை நோக்கி - முகுளிதம் எனத் திரிந்தது.

குமர வெரிகெ டும்பரிசு மிகவு மங்கினிமை விளைவனே. 33

மொழித ருங்கனலு மவிய நின்றமிர்த மொழியெ னுந்தடிநி பொழிவனே, யழித ரும்படி யென் னுடலில் வந்தனவெ னநுப வங்களென வயில்வனே. 34

மிகையாவென் பொறைப்படைக்கு விருந் தாக்கி விடுகின்றேன், பகைபாவங் கொடுமை கொலை படையுடைய கோபனையே. 35

பொறைபெரிது மிவையோதப் புகழ்பெரிய சந்தோட, னிறையுடையா னடியேத்தி நிறைவுட னின் றறைவுறுமே. 36

என்றும் பொருவரிய வின்பப் பொருளு டையார், பொன்றும் பொருளும் பொருளாகப் போற்றுவரோ. 37

வாணு ளொழிந்தாலும் வாய்விண்டு தாம் வேண்ட, நாணு தொழிகுவரோ நன்ருய நாவு டையார். 38

உளம்படு பேராசை நோய்கூர மேன்மே-
லுழன்றவர் வாழாத வாகாண லாமே,
வளம்பட வாழ்வோமெ ஞதார்க ளியாரே-
வருந்தினும் வாராது வாராது தானே. 39

புலன்றலை கொண்டேறு புன்போக மேன்மேற்-
புணர்ந்திட வுண்டாகி வந்தாலு மாரு,
வலந்தலை கண்டாசை யொன்ருேடு ருதே-
யறிந்தவர் சந்தோடம் வந்தாறி ஞரே. 40

இல்லாத பொழுதின்ப மிதுவென்று பிறர்பாற்,
செல்லாத செலவென்ப செலவாய செலவே. 41

படைத்தவனி றந்திசைப டைத்தபொரு ளெங்கே, யெடுத்தவன்வி ழிற்சுமைவி ழாமலுமி ராதே. 42

ஆமாகும் வழியால ருந்தித்த டையற்,
ருமாய்தல் பொருள்மாய்த நவிராது பிரிவே. 43

வாதாகி நுகர்கின்ற வயிறுள்ள தொருசா,
ணேதாலி தமையாதி தென்னேயி தென்னே. 44

ஏசாத பற்றின்மை யெனுமாயு தத்தா,
லாசாப சாசோடு மடலோப னிறுமே. 45

சந்தோ டனிவை யிவை சாற்றவே,
யந்தோ வென்ற ருளும ளவிலே. 46

விவகா ரபரா முகன்மே வரும்,
பவகா லிபத்ம் பணிந்தோ துமே. 47

அத்தனொ டன்னைக் கன்புசெய் கின்றா-
ளவில் பிறப்புற் றவையவை தோறு,
மெத்தனை தாயுந் தந்தையு முற்றா-
ரித்தனை யன்றோ விவர்களு மிங்கே. 48

சாலவு திக்கும்பு ழுவுட றன்னிற்-
றகவின்ம லத்தோ டொழுகுமு டம்பே,
போலவு திக்கும்பு ழுவினை யென்னே-
புத்திர னென்றே புந்திசெய் தாரே. 49

வந்தவ ழிக்கண் வந்திலர் போகும்-
வழியினும் வருவா ரிலரிடை வழியார்,
தந்தைம் கத்தாய் தம்மொடு வந்தார்-
தாரமு முற்றார் தாமுமெ லாமே. 50

அமருமு டம்போ டழிதுயர் வந்தே-
யலம்வரு போதங் கநுபவி யாதே,
தமர்கள்ப கிர்ந்தா ருளரென வுண்டோ-
தம்முற வாவார் தாமல தின்றே. 51

ஒழிந்தன வேறற வொன்றுட ரூனு,
மழிந்தது தம்முட னுமுற வாரே. 52

சுற்றமொ டுற்றது வந்துவ மெல்லா,
மற்றவர் தம்முட னற்றவர் தாமே. 53

கதறிய வாழி யாறி யாடுதல்- கருதினர்
யாவர் தாமி யாவையு, மூதறிய ரூத போது
நாடொறு- மொழுகவி டாதவ் வார வாரமே. 54

கழியகி லாத போது சேறது- கழுவியு
மிலாப மேது யாவையு, மொழியகி லாத போது
மாசற- வுதறவொ ணாது பாச மூடுமே. 55

உறவாடு பந்தங்க ளெல்லாமு திர்ப்பன்,
றுறவாகும் வச்ராயு தத்திற்று ணித்தே. 56

வடிவற்ற கோன்மைந்தன் முன்னின்று *மறை
முடிவற்ற பலகோடி மொழியாத முன்னே. [நா,

---

* மன்னு எனப் பாட மோதுவாரு முளர்.

தத்தந்தொ ழிற்கொண்டு தாழ்வின்மை யின்னே,
முத்தன்பெ ருஞ்சேனை யெல்லாமொ ழிந்தே.58

---

20. ஞானவேந்தன் படையெழுச்சி.

தஞ்சேனை கண்டன்பு தாமுற்றிவ் வாறே,
நஞ்சேய னான்மேன டக்கின்ற பொழுதே. 1

வித்தக வேதங்க ளேவாசி யாவே-
மெய்த்திற னாய்கின்ற தோர்பாக னாவே,
தத்துவ மாகின்ற தேரேறி னாரோ-
தற்சொரு பானந்தர் தாள்சூடி னாரே. 2

வாதக ரோடினு மாதர வோடொர்கால்-
வாசியி லாவாசி யேவாசி தானும்,
போதமே போதக மாந்தேர்வு தேர்தாம்-
போல்பவ ரேவீர ரேதோது மாறே. 3

தான தேதுமில னாகி யாகவல தம்பி ரானு
டைய தானைமால், யானை தேர்புரவி யஞ்ஞ மன்
னனது மாய மாபுரம ணைந்ததே. 4

புறம்பு ரூதபடி சூழ நம்படைஞர் போது
கென்றருளு போதிலோ, ரறம்பு காதபடை வீடு
சூழவும டங்க வும்படைஞ ரானவே. 5

முகுந்த னன்றானு மன்று நாலுதிசை
முகனு மன்றவர்த மூலமே, புதுந்த தென்றிகல்பு
றம்பு கண்டவ ரடங்க வுள்புகுது போதிலே. 6

மருவி யெங்குமுற நின்றபொரு ளின்று
புவிமேல்- வடிவு கொண்டுவரு கின்றதென வந்து
மொழிவா, ரருவ மென்றுமொழி கின்றபொரு
ளிங்குவருதற்- கடியெ னென்றுசிலர் நின்றுநகை
கொண்டுவிடுவார். 7

சமய மென்பனவு மொன்றுமில தென்று
மொழிவார்- தவமு டிந்ததுமு டிந்ததென நின்று
சமைவா, ரமையு நந்துழனி யென்றமைவு வந்து
விடுவா- ரறிவி லன்புரம ழிந்ததினி யென்றயரு
வார். 8

குடிகெ டும்படிபு குந்ததுணர் வென்றுதளர்
வார்- குலம டங்கலுமு டிந்ததென நின்றுகுலை

வார், முடிவில் வந்துறுவ தொன்றெனமொ ழிந்தகணியார்- மொழியு மின்றுதலை வந்ததென நின்றுமொழிவார். 9

பறைவ தென்கொல்பல விங்கிவர்க ணின்று கெடுவீர்- பவமொ ழிந்துவரு கின்றபடி கண்டு மினநீ, ரிறைவ னன்றெனவி யம்புவதெ னென் றுமொழிவா- ரிருவர் தங்களிவி யம்புவத டங்க விவையே. 10

---

21. அஞ்ஞ வேந்தன் படை யெழுச்சி.

விடர்வி ளங்கு தானை யஞ்ஞ வேந்தனுக்கு மாந்தர் போய்ச், சுடர்வி ளங்கு ஞான சேனை சூழ்ந்த தென்று சொல்லவே. 1

மூவர் சேனை யென்கண் முன்பு நிற்க வில்லை மொய்ம்பினோ, டியாவர் சேனை யென்னை வெல்ல விந்து வந்த தென்னவே. 2

யாவர் சேனை யென்ன யாம றிந்த தில்லை யெங்கணுந், தேவ தேவ தேவ னென்ற சின்ன வோசை யென்னவே. 3

ஏகமுத லோன்வருவ னாகினமர் செய்யவவ னென்கணெதிர் நிற்கவிலனே, தேகமுள னேல வனை மாரன்முதல் வீரர்படை சிந்துவர்கள் சிந்தி விடவே. 4

வானவர்க டானவர்கண் மானவர்க ளான வரின் யாவர்மறை கூறுபரிசே, ஞானபர ராகிமத ராசன்முத லானவிரு நால்வரையும் வென்ற வவரே. 5

ஓதுமுட லிந்திரிய முள்ளுமன புந்தியுயி ரோங்கியவ கங்காமுமிங், கியாதுமுறு சங்கமெனு மேழணியி னென்றுவிடு விக்கிலவனிங் கிறை வனே. 6

ஆண்டகைய னாகியெனை யஞ்சுதலொ ழிந்து வருமவனையெதிர்கண் டளவினுன், மீண்டிடுவ

ஞுகிலெனை யஞ்ஞுவர சென்றழையேல் வேறு
பெயரிட் டழையுமே. 7

என்றுபல பாஷைகள்கொ டுத்துமத நாதி
படை யேவியிறை வன்கணெதிரே, நின்றுபொர
நேரறிவி னெஞ்சினிசி கோடியிரு ணின்றதென
லாகுநிலையே. 8

---

22. தொந்த யுத்தம்.

வேத கீதன்ப டையுடன் வெஞ்சினப்,
போத கீனன்ப டைபொரப் போதவே. 1

தன்னிட் டேகந போதகந் தோன்றலும்,
வென்னிட் டேகின வைம்புல வேழமே. 2

இரத மானா தத்தெதிர் நின்றில,
விரத மானவி டயர தங்களே. 3

புரணப் பாய்பரி தோன்றப்பு ரத்துள,
காணப் பாய்பரி யாவுங்க ரந்தவே. 4

அறிவன்பெ ருஞ்சேனை கண்காண வெதிரே-
யஞ்ஞன்கொ டுஞ்சேனை யஞ்சாம லெழவோ,

வெறிவெங்க திர்ச்செல்வ ரெத்திக்கு மெழவே-
யிரியாம விருணிற்கி னிதுநிற்கு மெதிரே. 5

ஓட லின்றியெதிர் நின்ற வீரர்தமை வீர
ரங்கொருவ ரொழிவறச், சாடு கென்றருள வீரர்
சொல்லுவர்வ ணங்கி வீரனிரு தாளிலே. 6

அறிவி லன்படையு மளவி னம்படையு
மறிய வின்றிவரு மறிவுறுங், குறியு றும்பரிசை
யருளு கென்னவவர் குறியு றும்பரிசு கூறுமே. 7

விண்டி ருந்தென்மெய் கண்டு ளோர்தவ-
வேட மேவியென் கோடி மாதரைக், கொண்டி
ருந்தெனவர் செய்த தேதவங்- கொண்ட கொண்
டதே கோல மாகுமால். 8

நனவுநிலை போல வறிவுமறி வார்க-
ணவையு மறிவார்க ணலமுளோர்,
கனவுநிலை போல வெதுவுமறி யார்க-
ளதுவுமறி யார்கள் கயவரே. 9

கற்றவரு மற்றவரு மொருவர் செய்யுங்-
கடுமையினிற் கலுழும்வகை யொத்து மொவ்

வார், செற்றவர்மே லுறுஞ்செயிர்க்கு நோவர்
நல்லோர்- தீயுடன்மே லுறுஞ்செயிர்க்கு நோவர்
தீயோர். 10

உள்ளமழிர் துகுமன்பர்க் கன்றி யோரா-
வுலகர்திறத் தினுமுண்டங் கொவ்வார் மாதர்,
கள்ளவிழிக் கழிந்துகுவா ரறியா ரீசன்-
கலந்தவிழிக் கழிந்துகுவார் கவலை யற்றோர்.

அறிவினான் மிகுபவரு மறிவி லோரு-
மாயுமா னொன்றுமில ரெனினு மொவ்வார்,
பிறிவிலா மையிலறியார் பிறவி நீத்தார்-
பேரிருளா னொன்றறியார் பிறந்து சாவார். 12

மகவருடப் பாலான கொங்கை யின்ப-
மயக்கமுயக் குறுங்கணவன் வருடும் போது,
மிகவுணர்ந்தோர்க் கும்பிறர்க்குஞ் செயல்கள்
பார்த்தால்- வேறறினும் பாவகந்தான் வேறு
வேறு. 13

அழுக்கிலவர் செயவேண்டுந் தவமு மில்லை-
யழுக்குடையோர் செய்வதில்லை யாத லாலே,

யொழுக்குடைய நல்வினையு முயர்ந்தோர்க்
கில்லை- யொழிந்தோர்க்கு மில்லெனினு மொவ்
வா ரொவ்வார். 14

மேவிவிடு மருட்படைக்கு மருட்ப டைக்கும்-
வேறறிய விவ்வாறு விளம்பி வீர,
னேவிவிடு மளவதனி லஞ்ஞ சேனை-
யிறந்தபடி யதனையுமிங் கியம்பல் செய்வாம். 15

உருபக மகளிர்தி றத்தினை- யுசாவொடு மற
மொடி ழிப்பொடு, நிருபகன் மதனைய ழித்தன-
னிலவிய ரதியு மி றப்பவே. 16

பாவனு மிகலுமி ரங்கலில்- பாடுறு கொலையு
மெ ரிந்தெழு, கோபனு மடையந லம்பல- கூறிய
பொறையின ழிந்ததே. 17

மோகனு முலகம யக்குற- மூடிய மயலுமி
குத்தெழு, சோகனு மகிழ்வுந சித்தனர்- தூமதி
கணவன்வி ழிக்கவே. 18

ஆனசந் தோடனில் லோபனு- மாசையும் பேசுகள வாதியு, மானசந் தாபனுந் தீநனு- மாந முஞ் சேரவுயிர் மாயுமே. 19

அறன ழித்தனன்ம றத்தினைய சூயை தனை நல்- லமிர்த சீலனும ழித்தனன டக்கனுமதத், திறன ழித்தனனு பேட்சையில பேட்சை பொடி நற்- றேர்வி லேபெரிய டம்பனுயிர் சிந்தியதுவே.

ஆங்க ரிப்பரிய சாந்தியின ழிந்ததுயிர்கட்-
கன்னை போலுமவி ரோதமெழ வாருயிரையுந்,
தீங்க ருத்தியிடு மச்சரன ழிந்தயாவே-
செய்யு மையமழி வுற்றதுமி குந்தெளிவிலே.

தற்க மோனமுற வேபொடித மம்பொ டிவுறுஞ்- சத்து வத்தில்வரு சங்கமும சங்க முறநேர், நிற்கு மோவொருமரு ருட்படைய ருட்ப டையின்முன்- னிற்க வேதுநிண மேதுகுட ரேதுநிலையே. 22

---

23. அஞ்ஞ னழிவு.

ஆவியை யொழிய வெல்லா மழிந்தகப் பட்ட வஞ்ஞப், பாவியை யெந்தை பாதம் பணியெனப் பகர்ந்த போதே. 1

அறிவில னெனும்பே ரொன்று மழிவுரு திருக்க ஞாநங், கிறிவரும் படியென் றூனே கிளர்ந் தெழு மென்னக் கேட்டே. 2

இருடெனிந் திரவிமுன் னிற்குமோ பஞ்சுதா- னெரியின்முன் னிற்குமோ வெங்நனே யரவ முங், கருடன்முன் னிற்குமோ ஞாநமே வந் துறுங்- கண்ணின்முன் னிற்குமோ வெண்ண றுங் கன்மமே. 3

அழியுமிக் காயமுங் கழியுமுன் னிளமையு-
மன்புறுங் கிளைஞரு மின்புறும் போகமு,
மொழியுமிச் செல்வமொன் றூகநீ வுன்னியோ-
வுடையநா யகனைநெஞ் சுணர்வுறு தொழிவதே.

தேவர்களு முனிவர்களுஞ் செழுமறையும்
பழையவொரு, மூவருமென் றிருந்தனையோ முழு
முதலென் றறிந்திலையோ. 5

இந்தவுல கத்தினிடர் கெடும்பரிசிங் கெழுந்
தருளி, வந்தவனென் றறிந்திலையோ மானிட
னென் றிருந்தனையோ. 6

அதிரேக வழகுடையா ஞளுடையான் ருளு
டையா, னெதிரேநின் றனையாவி யிப்பொழுதே
யிழந்தனையே. 7

நாய ஞாடி யார்கண வில்தொறும்,
பேய ஞனும்பெ ருகச்சி னஞ்செய்தே. 8

ஞாந வேந்தன்வந் தென்னெதிர் நண்ணுற,
லான வெல்லையிற் காணுமென் ஞண்மையே. 9

என்ற வன்மொழி யெந்தைதி ருச்செவி,
சென்ற வெல்லைசி ரித்தருள் செய்யுமே. 10

உம்ப ரிம்பரு வப்பவொ ளிமிகுந்,
தம்பெ ருந்தன்மை காட்டச்ச மைந்துமே. 11

பழுதுப டாமறை வானுளோர்- பண்டை
யொர் மூவர்க ளின்றுகா, றழுதுபெ ருவடி யஞ்
ஞன்மே- லாகவி சைந்தன னண்ணலே. 12

வெருவரு நான்முக ஞதியாம்- விண்ணவர்
மண்ணுளர் வேறுளோ, ரொருவர்பெ ருவடி
வுணர்விலா- னுச்சியின் மீதுமு தைத்ததே. 13

தென்றிசை யின்றுயர் தீர்த்ததாள்- செய்
தரு ஞம்படி தெரியுமோ, வின்றிசை கின்றன
வல்லவோ- வித்தலை மீதுமி ருக்கவே. 14

பெரியவர் தஞ்செய லாவதும்- பிறரறி
வாலறி வோமெனத், தெரியும தன்றது தெரிவ
துஞ்- செய்துமு டிந்திடு திசையிலே. 15

செறித ரும்பிறவி முறிய வந்திறைவர்
திருவி ளங்குகழ லருளுநா, ளறிஞ ரொன்றுமில
ரவல ரொன்றுமில ரவர்சு தந்தரம தடையவே. 16

பிறிவி லாதகுரு பரம ஞர்தமருள் பெருக
வேயுடைய திருவிஞ, னறிவி லானுடனிவ் வகில
மாயையுயி ரடைய நூறும்வகை யறைகுவாம். 17

சலிக்குமநத் தெழுச்சியறத் தவிர்த்திதம் விட் டகத்தே, சிலுத்தெழுமத் துடிப்புமறத் திரித்தடையக் கெடுத்தே. 18

குறித்திடலற் றிடத்ததனைக் குறிப்பவரைக் கெடுத்தே, கறுத்தவிருட் டனைக்கதுவக் கரித் தனைவிட் டழித்தே. 19

குறித்தல்குறிப் பிறத்தலெனிக் குறிப்பழி யக் குலைத்தே, மறித்தவிடத் ததிற்பரிசித் தகத் தெனல்மற் றொழித்தே. 20

தனிச்சுடரிச் சகத்தொளிரத் தனைக்கெட வக் கணத்தே, பனித்திவலைத் தடிப்பொழியப் பரச்சுடர்விட் டழித்தே. 21

ஒருக்கிவிரித் ததிற்சுழல்வுற் றுழற்றுமிருட் டனைப்பே, ரருக்கனுதித் தலக்கணறுத் ததிற் பிரபையிட் டழித்தே. 22

செகத்தொழியத் திரித்தவிடத் தெளிர்ச்சி யறச் சிதைத்தே, விகற்பமறத் தனிச்சுடர்விட் டெரித்தயர்வைக் கெடுத்தே. 23

கலுழ்ச்சிகளிப் பகத்தெளிவுட் கலக்கமிகுத் திகத்தே, செலுத்தல்திரித் தலற்றடையச் சிவச் சுடர்விட் டெரித்தே. 24

தனிற்பிறிதற் றிருக்குமருட் டனிச்சுடர்தற் பதத்தே, யினிப்பிறிதற் றிருக்கவிசைத் திகைக்க ணறுத் துவிட்டே. 25

சகப்புரணத் தடிப்படையச் சமித்திடலுற் றிடத்தே, சுகத்தெளிவிற் சிவப்பிரபையிற் களிப் பதனைத் தொலைத்தே. 26

காயா திகளேழு மாயா விடயத்தே-
கையற் றறிவின்கா ரணமா திகளேழும்,
மாயா விடயத்தே மாயச் சுகசற்சின்-
மயபூ ரணமேதன் வடிவா னதுவந்தே. 27

கோதற் றமிர்தாகிக் கூறற் றுணர்வாகிக்-
கூறற் கரிதாகிக் கோசப் புலன்மாறித்,
தீதற் றவர்காணத் தேனுத் தினிதாகித்-
தேசத் திசைமாறித் தேறித் தெளிவாயே. 28

எம்பி ரானை வந்தெ திர்ந்தி றந்த வஞ்ஞ னிங்குரு, னும்பர் வானு ரூதி ரும லொன்றி ஞனவ் வொளியொடே. 29

அல்ல லான காம ராச ஞதி யான சேனையு,
மில்ல வாகி ஞாந ரூப மாகி யேயி லங்குமே. 30

அறிவறி யாமைய ழிந்தனரே,
யறிவறி யாமைய ழிந்தனரே. 31

பிறிவறி யாமைபி றழ்ந்தனரே,
பிறிவறி யாமைபி றழ்ந்தனரே. 32

காக்குழு ளத்தவ ராயினரே,
காக்குழு ளத்தவ ராயினரே. 33

இருக்கமு டிந்தவ ருட்பொருளே,
யிருக்கமு டிந்தவ ருட்பொருளே. 34

அழிந்தற மாயையி ருட்டெலா- மறிவுரு வாகநம் மண்ணலார், மொழிந்தது மிங்கொரு வார்த்தையே- மூவல கும்மொரு வார்த்தையே.

உழுந்துரு ளுந்துணைப் போதிலே- யுணர் வுரு வாகநம் முச்சிமே, லெழுந்தரு ளும்மிரு போதுமே- யேத்துவ தென்றுமெப் போதுமே.

அறிவி லானுயிர்க் கிறுதி செய்தபி-
னறிஞர் தம்பிரா னரிய தாளிணைப்,
பிறிவி லாததம் படையை மீள்கெனப்-
பெரிய சேனையுந் திரிய மீளுமே. 37

---

24. வெற்றி சாற்றல்.

காய மாகிவாழ் மாய மாபுரங்-
கட்ட டங்கவே சுட்டல் கண்டுளோர்,
தூய ஞாநசுற் சுடர்வி ளங்குமெய்ச்-
சொருப ஞர்பதந் தொழுது ரைப்பரே. 1

அடியே முள்ளங் கருப்பதுநல்- லம்போ ருகங்கள் சிவப்பதுமிப், படியே வந்த பரனேநின்- பாதங் காட்டாப் பண்டன்றே. 2

செய்யப் படுந்தே வருமுலகுஞ்- சிறியோம் வாழ்வுந் தீப்பிறப்பும், பொய்யற் றிருப்ப தெம்பெருமான்- புவியிற் போதாப் போதன்றே. 3

போக்கும் வரவும் பொன்ணுடும்- புழுவார் நரகும் புசிப்பனவு, மாக்க மழிவுந் திருக்கடைக் கண்- ணணுகா திருக்கு மளவன்ருே. 4

சாவா கின்ற பெரும்பிணிக்குஞ்- சனிக்கும் பிணிக்குந் தடுமாற்ற, மாவா வென்றுன் றிருக்க சுத்தா- லஞ்சே லென்னு மளவன்ருே. 5

முத்திக் காசே நீயெங்கு- முழுந்தி யிருப்ப விழுந்துழலும், புத்திக் கிலேசந் தலைமிசையுன்- பொற்ருள் பொறியாப் போதன்ருே. 6

அந்தக் கரணம் புறக்காண- மவத்தை பல வோடகம்புறமாந், தொந்தக் கலாதி யாவையு நின்- றுணைத்தாள் சூடார் சொல்லன்ருே. 7

சமயா வெந்தச் சமயமுமெச்- சவலைச் சடங் குத் தனமுமெல்லா, மமையா ததுநின் றிருப்ப வன- மலரா திருக்கு மளவன்ருே. 8

எவ்வளவு மளவுபடா திருக்கை யுன்ற-
னியல்பாகு மெங்களையெவ் வளவின் வைத்தா,

யவ்வளவே யளவாகி யிருக்கை யெங்க-
ளளவாகு முன்பெருமை யறிவா ரியாரே. 9

கடம்படுமிவ் வுடம்பானுங் காண மானுங்-
கண்டிருந்த கரியானுங் காட்சி தீர்ந்த,
திடம்படுபே ருணர்வானு மெல்லா மானுந்-
திருவிளையாட் டிருக்கின்ற செயலி தென்னே.

அஞ்ஞான மென்னவுமங் கதனு லாய-
வநேகபவ மென்னவுமவ் வயர்வு தீர்ந்த,
மெய்ஞ்ஞான மென்னவுநின் ருருநீ தானே-
விளையாட ருேற்றுவித்த விரகி தென்னே. 11

ஒழியாத பாவொளியா யோங்குசொரு பாநந்தன்,
வழியான செயலுறுதி வாழ்வன்ருே வாழ்வாதல்.

---

25. திரு முடி சூட்டல்.

அடங்காமற் புலனுருக வடியிணையே வெளி யான, திடங்காணல் கண்டிருக்குந் தெளிவன்ருே தெளிவாதல். 1

தோன்றும்வினை வழியொழியத் தோன்றாத பொருடோன்றிச், சான்றதுவே தானாகுந் தற்சிவமாய் நிறைந்ததுவே. 2

எல்லை யில்பவ வேலை வீரனெ றிந்த வாண்மைய றிந்தெமாற், சொல்ல விஃலினி வல்லவாறடி தொழுகை யென்றிவர் தொழுவரே. 3

வீர ஞானவி நோத னுண்மைவி ளம்பு வார்கள்வி ளம்பவத், தீர னார்தமை யாளு நாயகர் செம்பொன் மெல்லடி சேரவே. 4

ஞான சக்கிர மென்று நீர்ந டாத்து கென்று நல்லதா, ளான ரத்ந முடிக விக்க வருளி னனிவ் வண்ணலே. 5

ஞான வானைத் தாள்கள் சூடி நாயன் மார்க டாமெலா, மான வான வதிச யங்க ளியாவர் கூறலாகுமே. 6

ஒழிவற்ற தன்சோதி யுருவத்தை நம்பா-
னுள்ளங்கை நெல்லிப்ப ழம்போல வுடையான்,

மொழிவுற்ற விரகேயெ னாநின்று மொழிவார்-
முன்னோன்ம லர்ப்பாத முடிமீது கொள்வார்.

தன்செய்ய திருமேனி யேயன்றி வேறோர்-
தானென்றி லாவண்ண மெந்தம்பி ரானை,
தான்செய்த வாறேவி தென்னென்று மொழிவா
ரென்னேயி தென்னேயி தென்பார்.

பொருளேது மிவான்றி வேறில்லை யென்பார்-
போதங்கி டீர்செய்ய பொன்மேனி யென்பா,
ரருளேகி டீர்வந்த திருமேனி யென்பா-
ளவாவ தேயிந்த வருளென்று மொழிவார்.

பொய்யோடு மெய்யேது மில்லாத பெருமான்-
புவனிக்க ணெம்மைப்பு குந்தாள விதுவு,
மையோவொ ளவாவ தேயென்று மொழிவா-
ரருளோவி தருளோவி தென்பார்.

எண்ணாத பெருவாழ்வெ மக்காய பெருமா-
னெழுதப்ப டாமேனி யிதுகாண வெங்கு,
கண்ணான திலையேயெ மக்கென்று மொழிவார்-
கண்ணல்ல காணாத கண்ணென்று ரைப்பார்.

ஏயாத வெமையாளு பெருமானை யென்னே-
யிரும்போநம் முடல்கொண்டெவ் விடமெங்கு மெ
வாயாய்வ ழுத்தாதி ராகின்ற தென்பார்- [ங்கும்,
மலர்ப்பாத மீதுள்ள மாலாகி வீழ்வார். 12

அருகேசெ லச்செல்லு வாரஞ்சி நிற்பா-
ரஞ்சாது சென்ருலு மெஞ்சாது புல்லற்,
கொருகோடி கையில்லை யேயென்று மொழிவா-
ரொன்ருலு மாராது காணென்று ரைப்பார். 13

அன்னேயங் கவர்கள்செய லென்னு லிங்கொன்-
றறையுமள விலகண்டே யறியி னல்லா,
வின்னே தங் குறைக்காலங் கழித்தா ரென்ன-
விக்கால மென்னையென வியம்ப லுற்றே. 14

செய்தருளும் படிக்கிதுவு மன்றே தீர்க்கை-
தேசிகனுக் கொருபொருளோ திரித்தல் பின்
மூய்தாவங் தருளுகழ லுவந்து வாழ்த்தி- [னு,
யுடம்பெடுத்த பயன்சிலநா ளுறுதற் கன்ருே.
மூழுந்தியவன் பினர்மலர்த்தாண் முடிமேற் சூட-
மூவர்களுந் தேவர்களு முழுதும் போற்ற,

வெழுந்தருளி யிருந்தனனிங் கிறைவன் செய்த-
வியல்பிதுவென் றிறைவிபதத் திறைஞ்ச லுற்
[றே. 16

எனக்கினிய சொருபாநந் தனையெங் கோனை-
யேத்தியவன் புகழினையே யியம்பா நின்ற,
வுனக்கினியென் செய்வனென விறைவி யன்போ
டுச்சியைமோந் திடுந்தழுவு முவகை யுற்றே. 17

உடையசோ தியிலொர்மா சறவினு நிலனிலோ-
ருருவமா யருவமா சொருபனு ருடையசீ,
ரிடையரு துருகியோ திடுதலே யுரியையா-
மிதனைநீ பெறுகெனு விறைவிதா னருளியே.

---

26. களங் காட்டல்.

இலகுநா யகிதனு ரருளதாம் விழியினு-
லிறைவனுர் செயலிதா மெனவினே யருளவே,
யலகைபோ யடையயோ கினிகளா யருளினு-
ரடிதொழா வமர்செய்மா களமெலா மளவியே.

ஓராத மயலார்விட் டொழிந்த போதே-
யுடனாகும் பிணிதன்னை யொழியாச் சுற்றம்,
போராத துவந்துவங்கள் போதல் துக்கம்- [மின்.
பிணம்போகப் போமாபோற் காண்மின் காண்

தொத்தறவே மநந்துஞ்சப் புலன்களைந்துந்-
துஞ்சியவா நஞ்சுமிழ்வா யஞ்சுஞ் சோக்,
கத்தறவே யடிக்கழுத்தை யரிய மாய்ந்த- [மின்.
கறையனற்கட் செவியொத்தல் காண்மின் காண்

மைப்படியு நறுங்குஞ்சி மாயை மாய-
மாய்ந்தபடி வையமெரி மருவ வேரிற்,
கப்புடனுங் கிளையுடனும் மாநே ராகக்- [ன்.
கரிசறப்பட் டமையொத்தல் காண்மின் காண்மி

அவிழாத பிணியாக்கை யுடைய வஞ்ஞ-
னழிந்தபடி தான்சாவ வுலக மெல்லாங்,
கவிழாதோ வென்னுமுறை யார்க்கு மேற்கக்-
கரமணிபோற் காட்டியவா காண்மின் காண்மின்.

நெய்விட்ட கருங்குழலார் தம்பால் வைத்த-
நெஞ்சொழிந்தா ரைம்புலன்சே ரின்ப நோக்,

கைவிட்டா ரொழியர்வா நந்த போகக்-
காமுகராய் மூடிந்தபடி காண்மின் காண்மின்.

இணைப்பரிய பேரின்பந் தன்னின் மூழ்கி-
இன்புறப்பட் டெவ்விடத்து மெக்கா லத்துங்,
கணப்பொழுது மின்பமிலா வுடம்ப ரின்பங்-
கைவிடனீத் தமைகாட்டல் காண்மின் காண்மின்.

செற்றவர்க டம்முடனுஞ் செறுதற் கென்றுஞ்-
சிந்தைசெயுந் திறன்மறந்து சிறப்பே செய்யக்,
கற்றவர்தம் முடனான பிறப்பை யெல்லாங்-
கரிசறுத்த பெரியசினங் காண்மின் காண்மின்.

பழிப்பாகி யொருகாலு மிதுகொண்டு கௌவுற்ற-
பயனற்ற பொருள்விட்டெலா,
மழித்தாலு மழியாத பொருள்பேணி யிவருற்ற-
வாராமை காண்மின்களோ. 9

ஓராக மேபண்டு வடிவென்றி ருந்தார்க-
ளுணர்வற்று மொழிவுற்றதோ,
நேராக வுந்தங்கள் வடிவான திவர்நேதி-
நேதித்தல் காண்மின்களோ. 10

---

27. கூழடுவார்.

இந்தக்க ளம்பட்ட பாட்டுக்கு நேரொப்பி
டத்தேடி டாதீசனுர், சந்திக்க விதுபட்ட தொப்
பப்பெ ருங்கூழ்ச மைப்பாரை யழைமின்களோ. 1

சாந்தீ யுளவரு தாந்தி வந்தடி தந்தார் திரு
வரு டன்னுேடே, மாந்தீ நல்லறி மாலாய் கூழட
வாரீர் கூழட வாரீரே. 2

மேலா ரொடுமிகு முறவீ தீவினை மிகுவா
ரொடுவிடு துறவீயம், மாலா ரொடுவெரு கருணய்
கூழட வாரீர் கூழட வாரீரே. 3

பொறையே மிகவரு நிறைவீ புகழ்புனை
பொன்னீ யருளினை யுன்னீயக், குறையா நிறை
வுறு திருவீ கூழட வாரீர் கூழட வாரீரே. 4

முடிவே திதுவரு முதலே தெனவொரு
மொழியா லளவிட முடியாத, வடிவே யடைவ
தொர் மதியே கூழட வாரீர் கூழட வாரீரே. 5

பணியே சூடிய வணியே பாடிய பத்தீ
கூடிய சித்தீநிர்க், குணியே கோமள மொழியே
கூழட வாரீர் கூழட வாரீரே. 6

தன்போ லெவரொடு மன்பே விளைவதொர்
தாயே பவமெனு மாயாவிவ், வன்பே கெடவரு
மன்பே கூழட வாரீர் கூழட வாரீரே. 7

ஒருமை யெனமுன் வகுத்த சித்ர மாகிய-
வுலக வுரலை யமைத்து லக்கை யாகவிவ்-
வுலோகர் பழுவை யொடித்தொ டித்து நீளெயி-
றுதிர்செய் தரிசி புடைத்தி டித்து மேலவர்,
பெருமை முடியை யடுப்பு வைத்து மேலுறு-
பிணிசெ யுடல்க டத்து லைச்செய் தாருயிர்-
பெரிய விருளை நெரித்தெ ரிப்ப தாய்வினைப்-
பிதிர்செய் தமிர்த மினிச்ச மைக்க வாருமே. 8

பாவை யுலகம னைத்து முற்றெ மாருயிர்-
படர்செ யுடல மெடுத்த ழித்து நோயொடு-
பகலொ டிரவு பசித்தி ளைத்தி டாவகை-
பவமெ னிருளை யறுத்து தித்த சோதிசெய்,

யரவ மறைகள் சிரத்து நிர்த்த மாடிய-
வரிய சொருப னெனக்கு வைப்பெ னாருயி-
ரமல ரடியர் சிரத்து வைத்த மாமணி-
யடிகள் பரவி யுலக்கை குத்த வாருமே. 9

---

28. சும் முலக்கை.

அருவரையா யிரஞ்சிரங்கொண் டருமறைக
ளறியாத, சொருபரையாங் கண்டனமே சும்மே
லோ சும்முலக்காய். 1

மாயவடி வளவாகி மதியிலியா யுழல்வேற்
குத், தூயவடி சூட்டினர்காண் சும்மேலோ சும்மு
லக்காய். 2

பின்னமொழி வகைபுரிந்தெம் பெருங்கரு
ணைப் பெருமானார், சொன்னமொழி யொன்றே
காண் சும்மேலோ சும்முலக்காய். 3

நம்மாலே காண்கின்ற நாமும்போய் நாமா
கிச், சும்மாவே யிருந்தனங்காண் சும்மேலோ சும்
முலக்காய். 4

வான்றுடங்கு முலகுதனின் மன்னுசரா
சரங்களெலாந், தோன்றுமிடன் பிறிதுண்டோ
சும்மேலோ சும்முலக்காய். 5

உலகாகி யுயிராகி யுணர்வாகி யொருபொரு
ளே, துலங்காமை கண்டாயே சும்மேலோ சும்மு
லக்காய். 6

சாத்திரமென் செயநமக்குத் தர்க்கமய லறுத்
தபிரான், தோத்திரமே யமையுமது சும்மேலோ
சும்முலக்காய். 7

வல்லவகை பரனருளே வாயார வாழ்த்தா
தே, சொல்லுவது பிறிதுண்டோ சும்மேலோ
சும்முலக்காய். 8

சத்தமா திகளுமெலாந் தற்சொருப மான
பரி, சுத்தமாய் விட்டதுகாண் சும்மேலோ சும்மு
லக்காய். 9

---

29. கூழ் சமைப்பு.

மிடையிரு வினைகள் பற்கள் மேவரு மறி யார் பற்கள், அடையவு மிடித்தி ராகி லடங்கவு மூலையுட் பெய்யீர். 1

இழைக்கும்வல் வினையெ ரித்திங் கெலும் பெலா முருக்கி யுள்ளங், குழைக்குமெய்ப் பத்தி வந்து குறைவறக் குழைக்கச் *சொல்லீர். 2

செப்பாதே பலவு நின்று சிலுப்பற விருத்தி யின்பந், தப்பாதே பதத்தைப் பார்க்கச் சாந்தியை யிருத்திக் கொள்ளீர். 3

கனித னக்குநிகர் நெக்கு நெஞ்சுகள்-
கரைந்து கன்னலொடு பாலுமொத்,
தினிதி னிப்படிச மைத்த போனகமெ-
டுத்து மெத்தெனவி ருத்துமே. 4

---

* சொல்வீர் - என்றும் பாடம்.

30. கூழ் வார்ப்பு.

தண்மை யாரும்வகை மீளு மாளுடைய-
தம்பி ரானரிய தாள்கடா,
முண்மை யாலரிய வன்ப ரின்புறுமு-
ளக்க லங்களைவி ளக்கியே. 1

கடங்க ளோடுமுள மான மெய்ப்பரி-
கலங்க ளோடுமுள வாவிதா,
னடங்க நீயமிர்து செய்க வென்னவரு-
ளையை தானமிர்து செய்யுமே. 2

அணங்கு தன்றிருவு ளப்ர சாதமது-
வடைய வேரிறைய வயிலுவீ,
ருணங்கு கின்றவுட லான பேய்களையு-
முடைய நீரழையு முண்ணவே. 3

வெந்த வுடலம் விடும்பரிசு- வீடு வினவி மிகப் பசித்து, வந்த பேய்க்குப் பசிதீர- வாரீர் மெத்த வாரீரே. 4

நசித்தே னிந்தக் கணத்துள்ளே நசியா
வண்ண நல்குமிகப், பசித்தே னென்று பதைக்
கின்ற பதைப்பைத் தணிக்க வாரீரே. 5

எட்டுக் கரும முட்டறச்செய் தெட்டுக்
குணத்தோ டெழின்முத்தி, வட்டத் திருக்கப்
போமூத்தை வாய்ப்பேய் தனக்கும் வாரீரே. 6

ஒளிதங் கியமா மறையோதி யுள்ள பொருளை
யுணராதே, பளிதஞ் சுமந்த கழுதையாம் பனவப்
பேய்க்கும் வாரீரே. 7

படித்து மறைகள் பொருள்படுத்திப் பயனி
னெட்டிப் பாராதே, வடித்த கிளிபோல் வருமா
யா வாதப் பேய்க்கும் வாரீரே. 8

வேதா கமங்கள் சொன்னபொருண் மெய்ம்
மை யறிவார் போலிருந்து, பேதா பேதஞ் சாதிக்
கும் பெரும்பேய் தனக்கும் வாரீரே. 9

சுத்தப் பிரம மதுநிற்கத் தொள்ளைச் செவியி
னுணவான, சத்தப் பிரம மென்றோதுஞ் சளப்
பேய் தனக்கும் வாரீரே. 10

பணியப் படுவா ருள்ளிருக்கும் பரதே வதை
யைப் பாராதே, மணியைத் துலக்கிக் கிணுகி
ணென வரும்பேய் தனக்கும் வாரீரே. 11

ஞானம் போலே பலசொல்லி நாடற் கரிய
முத்தியினுந், தானுஞ் சிவனும் பாசமுமென்
சைவப் பேய்க்கும் வாரீரே. 12

துரியா தீதம் பதினாலிற் றோன்றி யெவர்க்
குந் தோன்றாத, பெரியார் தம்மை நானென்னும்
பிரமப் பேய்க்கும் வாரீரே. 13

வெறுவாய் கொண்டு மென்றுமன விகாரங்
கொண்டு சிலபிதற்றிப், பெறுவா ரன்றி முத்தி
பெறும் பிடகப் பேய்க்கும் வாரீரே. 14

உடலை விடுகை முத்தியென வுரைத்த வுண்
மை யுணராதே, முடலை யுடலை நானென்னு
முழுப்பேய் தனக்கும் வாரீரே. 15

தியக்கந் தீர்வார் நன்முத்தி சேர்வா ரென்
னுந் திறங்கேட்டு, மயக்கஞ் செய்யும் வாமப்பேய்
வாய்க்கே நெருப்பை வாரீரே. 16

அச்சந் ததிக ளெல்லாமா யல்லா திருக்கு
மறிஞரையு, மெச்சந் ததியுந் தமக்கேயென் றியம்
பும் பேய்க்கும் வாரீரே. 17

---

31. தோத்திர மாகிய குணலை வாழ்த்து.

நின்ம லன்கருணை யாய டங்கிடவு- நெஞ்சி
றந்திடநி னைந்தபின், பொன்ம லர்ந்தவிரு தாளி
னல்லவருள்- புகழு வாருமுள மகிழவே. 1

பாவிடை நூல்படு சிந்தையினிற்- பதைப்பற
வந்தப ராபரனுர், சேவடி தந்தமை பாடீரே-
செய்ய கருணையைப் பாடீரே. 2

மீட்ட விரகினைப் பாடீரே- விளம்பிய தொன்
றென்று பாடீரே, நாட்ட வருளினைப் பாடீரே-
ஞான விநோதனைப் பாடீரே. 3

என்னையொ ழித்தமை பாடீரே- யென்னுயி
ருண்டமை பாடீரே, தன்னைய ளித்தமை பாடீ
ரே- தத்துவ நாதனைப் பாடீரே. 4

துன்னிரி ரைந்தொழி யாதுநின்ற- சொரு
பா னந்தச் சுடர்வையந், தன்னின டந்தமை
பாடீரே- தானெனை யாண்டமை பாடீரே. 5

ஞானமு ஞேயமு நானுமென்று- நாடிட
வொன்றின்றி நின்றதுநா, மான முழுநலம் பாடீ
ரே- யல்லதில் லாதமை பாடீரே. 6

மதியிலி யாவழல் கின்றநம்மை- மாறுட
னுயவ னுளவந்த, வதிசய மேநினைந் தாடீரே-
யார்த்தெழுந் தார்த்தெழுந் தாடீரே. 7

என்றிவை யேமிகப் பாடிப்பாடி- யெழுந்
துவி ழுந்தெழுந் தாடியாடி, நன்றித ருங்கண
மானதெல்லா நாநாவி தம்பட நட்டமிட்டே. 8

வாவுசெல வுறுபழைய வழியொழிய மொழியுங்,
குரவனடி பாவியிடு குணலைபல பலவே. 9

உரைகழிய வுளமழிய வுணர்வழிய வணையுங்,
குரைகழல்கள் பாவியிடு குணலைபல பலவே. 10

மதமதென விழிசொரிய மயிர்புளகம் வரவே,
குதுகுதென வுளமுருகு குணலைபல பலவே. 11

கொடியபவ முடிவுசெய்த குரைகழல்கள் பரவா,
முடியவிவ ரிடுகுணலே மொழியமுடி விலதே. 12

பிணக்குறு மாறுசமயங்கத்திப்- பேரிருள் சேர்மநங் கொண்டுநின்று, கணக்கிடு மாறுத விர்த்தபிரான்- கழலிணே பாடிக்க ளித்தனரே. 13

பாசமல மறவருளு பார்வையான் வாழியே-
பாடுமறை முடிவினட மாடுவான் வாழியே,
வாசமல ரெனமுழுது மேவினுன் வாழியே-
மாகாறி வரியவிரு தாளினுன் வாழியே. 14

கோசமொடு முழுதுமற நூறினுன் வாழியே-
கூறவிர கரியமொழி யோதினுன் வாழியே,
நாசமறு மறிவுருவ மாயினுன் வாழியே-
நாடிலது கழலநிகழ் மேனியான் வாழியே. 15

நினேயு மாற தின்றி நின்றி லங்கு சோதி வாழியே- நேச மோடு மீச னென்ன நெஞ்சி லாத வஞ்சனு, மெனேயு நீதி யன்ப ரோடு வந்த நாதன் வாழியே- யென்னே யாள வந்த கோல மென்றும் வாழி வாழியே. 16

பந்த பாசம் வேரொ டும்ப றித்துவீழ வென்முடி,
தந்த பாதம் வாழி யேச மைந்த பார்வை வாழியே.

வைத்த வைத்தக்ண ழித்தவடி வாழியே-
வைப்பி லாதகண ளித்தவடி வாழியே,
யெத்தி முத்தியரு ளீசனடி வாழியே-
யென்னே யாளுடைய வெந்தையடி வாழியே.

சுத்தம றைதொடர்ந்த தாளினுன் வாழியே-
துற்றுவரும் பெரும்பவ நாசனீ வாழியே,
தத்துவ நெறிதிறந்த சேவகன் வாழியே-
தற்கச மயசண்ட மாருதன் வாழியே. 19

வாழிதங் குருபான் மெய்ப்பத்த ரானவர்-
வாழிமறை துணிபொருள் சித்தித்து வாழ்பவர்-
வாழிபா மாநந்தந் தித்திக்க வாழ்பவர்-
வாழிசொரு பாநந்தன் தத்வப்ர காசனே. 20

ஆகப் பிரிவு 31-க்கு செய்யுள் 494.

அஞ்ஞ வதைப் பரணி முற்றுப் பெற்றது.

சர்வஞ் சின்மயம்.

வெண்பா.

தாணிபுகழ் தத்துவனூர் தாமுரைத்த ஞாநப்,
பாணிதனைக் கட்டவிழ்த்துப் பார்த்தாற்-காணமு
சேர்ந்துமண வாத சிவமணமே பூரித்த, [டன்,
சாந்தமண நாறுமே தான்.

குரு ஸ்துதி.

பாசம லைத்தையுந் தனித்தனிப் பரிந்திட நீக்கி
நேச மாகிய வறிவுரு நீயெனக் காட்டிப்
பேசு மேழ்வகைப் பிறப்புனக் கிலையெனப் பேசித்
தூசு நீக்கிய சுயஞ்சிதா காசனைத் தொழுவாம்.
